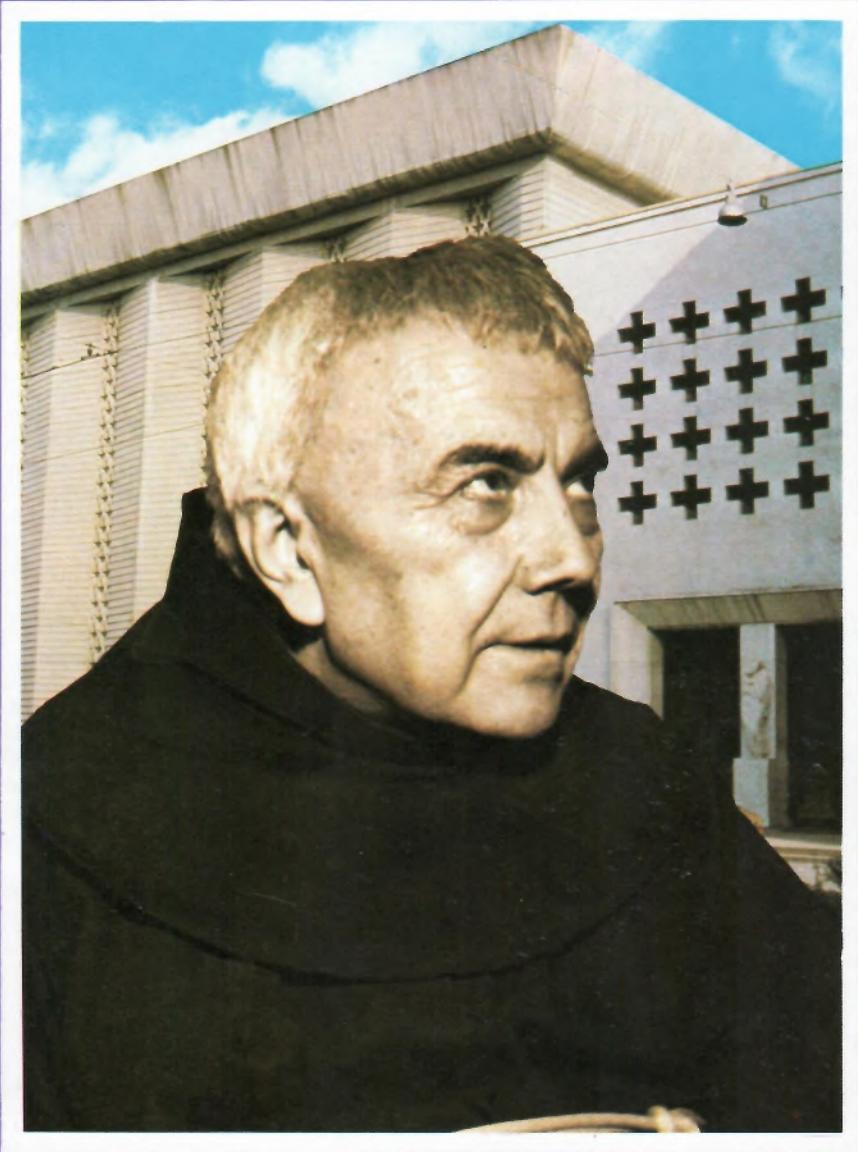

GLASILO VICEPOSTULATURE SLUGE BOŽJEG O. ANTE ANTIĆA

Dobri otac

*Sluga
Božji* Antić

GODINA XXII (1992)

BROJ 4 (84)

ANTIĆEVA PISMA

PISMO I/34 (Makarska, 16. XI. 1942.)

(U SVEMU VESELO SLUŽITI GOSPODINU)

Mir, pouzdanje i velika, savršena ljubav neka u Vama vazda vlada i kraljuje!

Vi želite da Vam nešto rečem. Što da Vam napišem nego da se više pouzdajete u Gospodina, mirnije počivate na Njegovom božanskom Srcu, da se jače predajete Njegovoj svetoj volji i pouzданo nosite svoj križ za Božanskim Učiteljem. Zašto se treba okretati natrag i suvišno se zabavljati s onim što više ne treba ni gledati, ni ispitivati? Pustite sve u milosrđe Božje i Vi slijedite svoj put ljubavi, trpljenja i žrtve. Neka Vam se sve drukčije čini i sve se u Vama protivno kreće, Vi ostanite na svom putu i uvijek ćete pobijediti. Žrtva razuma najteža je za nas, ali je najplemenitija i najuzvišenija pred Gospodinom – to je upravo Njega dostoјno. Tu žrtvu Vi Mu morate na svakom koraku prikazivati i dopri-našati. Fiat! U nebu ćete vidjeti svu veličinu toga poklona i pjevat ćete vječno Magnificat i Te Deum.

Ustrajte u ljubavi, ustrpljivosti i svetoj molitvi. Nikada se ne pokazujte ljuditim prema nikomu. U sebi žrtvujte svaku osjetljivost i ostanite mirni, blagi, gospodar sebe, pa došlo na Vas trista muka i protivnosti. Gospodin je s Vama i Njemu pustite da se brine za sve. Znajte da je On sam preuzeo na Se Vaše vodstvo i da s Vama ravna i neće dopustiti da stradate, da padnete, da sađete s puta pravde i istine. Ako Vi ne znate, ne vidite kud Vaša lađa plovi i kamo će pristati, znajte i čvrsto vjerujte, da se On nalazi u lađici, upravlja njome i sigurno je vodi u

svoju luku. Što smeta, da li ste u mraku ili svjetlosti, u miru ili ratu, u danu ili noći. Najglavnije je da ste vazda u Njemu, da sluštate kucaje Njegovog božanskog Srca, slijedite vodstvo i poticaje Njegova Duha, uspaljuje Vas žar Njegove ljubavi i da s Njime jedno isto hoćete. Čvrsto se držite svete volje Božje i njoj se vazda i u svemu podložite. Oh, kako imate krasnih prigoda za duhovni napredak i veće obogaćenje u solidnim krepostima! Upravo ono stanje na koje se Vi toliko tužite, ono je za Vas izvor većega savršenstva. Svaki put, kad ste se sebe odrekli i strpljivo ustrajali u podložnosti volji Božjoj, svaki Vas je put Isus pohodio novim milostima i darovima. Nije li to Njegova mudrost i dobrota prema nama! Iz našeg blata nastaje zlato. Nikada se, dakle, više nemojte tužiti ni na što. U svemu veselo služite Gospodinu. Budite pjevač, koji ne zna za mrak i tamu, jer je sin svjetla, u svjetlu hoda, služi, pjeva pravom Svjetlu, koje sve prosvjetljuje i tame u Njemu nema.

Neka Vas nebeska Majka čuva i prosvjetljuje, neka Vam udijeli ono Svjetlo koje nam je po Njoj došlo, da Vas ono potpuno preuzme i sa sobom tako ujedini, da Vam više ništa ne smeta niti prijeći u poznanju ljubavi Božje.

Franjo Ante Antić.

DOBRI OTAC ANTIĆ

Glasilo Vicepostulature
sluge Božjega
o. Ante Antića
God. 22 (1992) Broj 4 (84)

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje „čudo“, „svetost“, „svetac“ i slično, to u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sv. Crkva.

UREDNIKOVA RIJEČ

ŽELJNO ČEKAMO 1993 – ANTIĆEVU GODINU!

I ovaj božićni broj DOA pisali smo pod teškom traumom, u muci i boli milijuna naše braće prognanika koji su zbog ratnih strahota u 1991. i u ovoj, 1992., napuštali pred velikosrpskim sotonskim okupatorima svoja hrvatska tisućljetna ognjišta, a mnogi su ostali bez svojih najmilijih, roditelji bez djece, a djeca bez roditelja.

Ipak čitatelji koji očekuju da im glasilo Antićeve svetosti progovori danas o našoj kršćanskoj zrelosti i u ovim današnjim teškoćama, a svi ih imamo previše, bit će zadovoljni s adventskom temom, „Adventska Antićeva preokupacija“, koju smo napisali da nam svima dođe Božje spasenje, pomoć, milost i mir u napačenoj, ali već priznatoj hrvatskoj državi i grudi, kao i po cijelome svijetu. Bez Božje pomoći, od Zloga i tmina pakla ne može se vlastitim silama oslobođiti.

Prof. dr. o. Rudolf Brajčić završava nam stručnim radom „Da li je o. fra Ante Antić bio mistik“ o putu života o. Antića do najviših vrhunaca kontemplacije i posvećenja života, o čovjeku čija se svetost sve više širi i upoznaje, a njegova kauza za beatifikaciju i kanonizaciju ipak ide k završnom cilju.

Kratka „Antićeva pisma“ i izvaci iz pisma, te pisma čitatelja ili „Uslišanja, zahvale i preporuke“, mnogim će čitateljima lista pomoći da i sami znaju što im je činiti kad postanu tužni, potišteni i skrhani bez riječi na područjima duhovnog života i svoje vjere u ratnom današnjem trenutku.

U člancima o „Antićevim danima“ u domovini i inozemstvu možda se kod nekih pojavi i interes da prepozna nova područja aktivnih župnika kao pastira svojih vjernika koji s posebnim interesom mole za što skoriju Antićevu beatifikaciju i za svoje potrebe.

Svim čitateljima sretan Božić i sretna Nova, 1993. godina u kojoj ćemo proslaviti i 100. obljetnicu rođenja Sluge Božjega, što željno čekamo.

UREDNIK

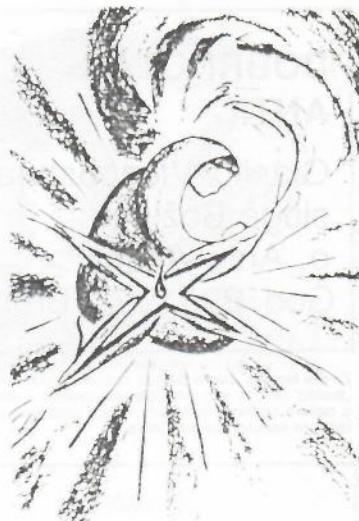
SADRŽAJ

U svemu veselo služiti Gospodinu	
Željno čekamo 1993. – Antićevu godinu	1
Trenutak meditacije –	
AdVENTska Antićeva preokupacija	2
Božjem dolasku – Božićnim pjesmama	4
Naša vježba nad činjenicom Utjelovljenja	5
Da ljudi osjeti Božji dolazak na zemlju	5
Da li je o. fra Ante Antić bio mistik?	6
Snatak oca Antića	10
Sluga Božji opet kod svojih u Podbablju	11
Intervju na šibenskom radiju	12
Otc Antić ponovno u Pirovcu	13
Blagdan i „Antićev dan“ u župi Jezera	14
Stvamost i želja	14
Otc Antić na plakatima u župi Proložac	15
Imotski – Antićev jedan dokaz i jedan poziv	16
Sluga Božji po treći put u Waiblingenu	18
„Antićevi dani“ u Ludwigsburgu	20
Sluga Božji i hrvatski studenti u Stuttgartu	21
U Ludwigsburgu O. Antić i „Stepinčeva katedrala‘ 92“	21
Intervju – Bio je previše blag	23
Antićeve upute vojniku	25
Iz Vaših pisama	26
Dobri naš oče Ante	28
Uslišanja – zahvalnice – preporuke	28
Naši Pokojnici: O. fra Stjepan Šandrić	31

Osnivač i izdavač: Franjevački samostan, Vrbaniceva 35, 41000 ZAGREB. Uređuje i odgovara: o. Vladimir Ante Tadić. Adresa uredništva: Vicepostulatura, Vrbaniceva 35, 41000 ZAGREB, tel. (041) 446-906. Administrator: s. M. Asumpta Strukar. Tehnički urednik: Marijan Osman. Godišnja pretplata: 1.600 HRD. Pojedinačni broj: 400 HRD. Za inozemstvo: 3 DEM ili 1,50 USD. Poštarina plaćena u gotovom. Izlazi 4 puta godišnje dozvolom crkvenih i redovničkih poglavara. Nadležnim republičkim rješenjem glasilo je oslobođeno plaćanja poreza na promet. Tisk: KRATIS, Zagreb.

ADVENTSKA

Ništa za čovjeka-vjernika nije tako u vremenu došašća (adventa) spasonosno, potrebno, vrijedno, i uzvišeno kao naći se u čistoj i pravoj duhovnoj pripravi za Božji dolazak u vlastito srce i dušu (ili njegov život), a to znači nanovo i potpuno okrenuti svoju udaljenost od Božjeg života na novi put gdje se nalazi Božja stvarnost koju Krist otajstvenim načinom nudi u svetim sakramentima. Sluga Božji o. Antić takvu je pripravu živio u punini duhovne aktivnosti i akcije kroz cijeli život

ANTIĆEVA PREOKUPACIJA

Brojna svjedočanstva o dobrom ocu Antiću (njegova pisma spisi i svjedoci) govore o njegovoj neprestanoj nadnaravnoj brizi da Bogočovjek, Isus Krist Gospodin, dođe i nastani se u svako ljudsko srce, u ljudsku stvarnost, život i djelovanje, kako bi sav čovjek i svijet oko njega postao savršeno Božjim. To je bila, u punom smislu riječi, Antićeva neprestana adventska preokupacija; neprestano vrijeme života da čovjek sebi i bližnjemu svome pripravi put najintimnijeg zajedništva i potpunog sjedinjenja s Bogom.

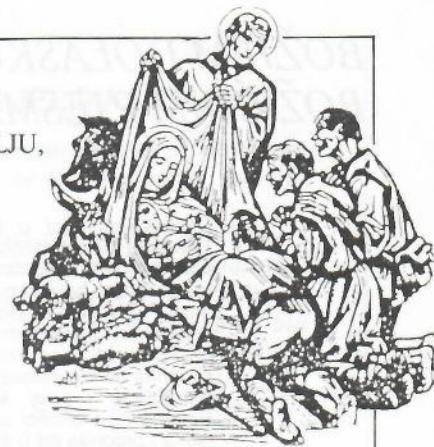
I kako je predbožićno vrijeme (došašće ili advenat) uvijek u kršćanstvu bilo vrijeme duhovne pripreme, kako poziva prorok: „Pripravite put Gospodnji...“ (Lk, 3,4), tako su kod o. Ante Antića cijeli njegov životni put i djelovanje bili u punom sjaju života najintenzivnija adventska priprava – uvijek i u svemu imati pripravno srce i dušu na potpuno djelovanje Božje preko njegova vlastitog života i rada. No, sve to mogu imati samo oni ljudi – kršćani koji imaju srce za Boga i čovjeka! Imaju oni u sebi i ljubav i osjećaj i skrb za potrebe drugih, pa se s radosnim veselje, a s tužnim plaću. To su jednostavni, ponizni i skromni ljudi kojima je na srcu i na duši najprije proslava Božja u svijetu, a po tome spasenje i sreća svakog čovjeka. A zna se da Boga nikada u svijetu nisu shvaćali veliki, oholi i umišljeni, jer je On u dolasku svoga Jedinorođenca Sina savršeno jednostavan i samo ga jednostavni ljudi prihvatiše: pastiri, siromašni, sav običan svijet prihvati svoga Učitelja i za njim podje – zavoli Ga.

Veliki, oholi i umišljeni vode naroda, kao i samouvjereni i samosvjesni i presigurni u svoju pamet i moć svoga mozganja, stvorili su za sebe svoga „Krista“, kao što ga mnogi takvi i danas posjeduju. Njihov „Krist“ nije ono jednostavno božansko Djetešće za koje Pismo veli: „Za njega ne bijaše mesta u svratištu“; nije ni prognanik iz svoje zemlje i iz svog Nazareta. Njihov „Krist“ nije ni sin drvodjelje iz Nazareta, ni blagovjesnik Radosne vijesti, ni siromah koji navijesti Osam blaženstava na Gori. Njihov „Krist“ nije ni Sin Djevice Majke, ni Krist koji bijaše ubijen za grijeha svijeta i, pošto je živ uskrsnuo iz groba, sve do danas i dalje dolazi, javlja se, propovijeda i traži srca u kojima se želi roditi, nastaniti da se isplni zapovijed ljubavi prema Bogu i čovjeku.

Isti Bogočovjek, Isus Krist, koji se u svetoj božićnoj noći rodio u najsiromašnijoj i najprostijoj štali zemlje između vola i magarca, želi vidljivo doći svojoj braći: jednom u riječima oca i majke koji se raduju rođenom čovjeku, drugom u plaču djeteta koje je izgubilo u ratu svoje roditelje, jednom u bolima ranjenika koji u najtežim mukama umiru radi slobode i spaša svoga naroda i domovine, jednom u prognaniku koji traži koricu kruha i komad odjeće..., a drugi put Krist nam dolazi u njihovoj osobi s kojom se poistovjećuje i sjedinjuje kada ga primaju poslije skrušene sv. ispunjedi u sv. pričesti. Po njima Krist, kao i u životu o. Antića, želi se uprisutniti u današnjem vremenu rata, stradanja i nevolje u našem društvu, Crkvi i narodu. U njima će ovoga predbožićnog vremena On navratiti pred

DJETIĆ ISUS
PRIMIO VAŠE POKLONSTVO, DAROVE
I UZVRATIO VAM SVOJOM BOŽANSKOM LJUBLJAVLJU,
MIROM I SVOJOM SVETOM NAZOČNOŠĆU.
BIO UVIEK VAŠ DOBRI I MILOSRDNI SPASITELJ
OVDJE I U VJEĆNOSTI.

TO VAM JE MOJA ČESTITKA,
ŽELJA I MOLITVA
ZA BOŽIĆ I NOVU GODINU.
BILA SRETNA I BLAGOSLOVLJENA
VAMA I SVIMA VAŠIMA!

MI NE ZNAMO ŠTO NAS SVE ĆEKA KROZ OVU GODINU.
MI VJERUJEMO DA NAŠ DOBRI OTAC NEBESKI
SVIME UPRAVLJA I RAVNA,
ZATO JE NAŠ ŽIVOT U NJEGOVIM RUKAMA
I MI IDEMO VESELI I PUNI POUZDANJA
U NOVU GODINU
I SVE PRIMAMO IZ RUKE BOŽJE
I SVE PREDAJEMO BOGU

(Pismo III/7)

Pridružujući se riječima i mislima Sluge Božjega i naša Vicepostulatura u njegovo ime moli, vapije i želi svojim suradnicima, dobroćiniteljima i čitateljima čestit Božić i blagoslovljeno Novo ljeto.

Vicepostulatura i uredništvo DOA

naša svratišta želeći se s nama sjediniti za sve patnje siromaha, prognanika i jednostavnih ljudi na rubu. Po njima će nas upoznati, upozoravati, možda čak i prekoriti i poučiti...

Krist otajstveno (pod oblijem kruha i drugim svetim znakovima) želi ući u život svoga napačenog naroda, želi mu dati svoju božansku pomoć i snagu i sačuvati ga od vlasti Zloga i zlokobnih sotonskih sila zloče da ga snagom svoga i Očevljeva Duha oblikuje u svetom i sebi sličnom življenju za život i sreću na zemlji i u vječnosti.

Sluga Božji o. Antić na to je u svoje vrijeme za advent (došašće) sve ljudi, koji su mu dolazili na ispunjavajuće, savjete, za

karitativnu pomoć..., upozoravao, poticao, pripremajući put da se kod svakog čovjeka – kršćanina utjelovi i rodi Gospodin, a to je poticaj i poziv u ratu i našem današnjem kršćanstvu.

Ne bismo li i mi, Antićevi štovatelji, ipak ovih predbožićnih i božićnih dana počeli barem kao pravi kršćani o tome istinski razmišljati i primiti Novobetlehemskega Kralja jaslica kako ga je naš Sluga Božji primao u svetim otajstvima vjere (sakramentima) kao i u susretu s braćom ljudima, posebno onima koji su po progonstvu i siromaštvu najsličniji Kristu.

Fra Vladimir

BOŽJEM DOLASKU – BOŽIĆNIM PJESMAMA

Dječak (na slici u talijanskoj reviji) iz Hrvatske bez roditelja koji su poginuli u strašnom ratu. Tko će osušiti takve i tolike teške suze hrvatske djece bez očeva i majki? Zar i ovaj Božić s najradosnijim njegovim pjesmama nećemo mnogi proživljavati kao tragične žrtve rata i spoznati da su i današnji Herodi isti zločinci djece kao i onaj koji je pokušao u Betlehemu i okolicu ubiti božansko dijete Isusa i prognati ga u Egipt. Pa ipak, neka nam i ovogodišnje božične pjesme budu u znaku primanja i prihvatanja svakog djeteta kako nam Isus reče: „Tko primi ovo najmanje dijete u moje ime, mene prima“ (Lk 9,48). Ako se u životu kršćanin riješi toga božanskog načela, kao najidealnijeg mjerila, riješit će sigurno i sam sebe za vječnu propast pred samim Stvoriteljem

Dolazi Božić – anđeoske pjesme.

*One što nose obilje mira,
Obilje lijeka,
Obilje neba i zemlje:
U ljudsku tugu,
U gorke rane,
I na sve zlokobne patnje
Od gnusnih nemira
I krvožednih tirana –
Od mračnih zloča i grijeha.
Pjesme što k nebu dižu
Slomljena srca i zgažene duše,
Ko i rasplakana lica nevine djece,
I ponižene ravni
I srušene gore.*

Dolazi Božić – nebeske pjesme.

*One što donose najveće blago,
Najbogatije ushite sreće
I najviše radosti
U vrhuncima bjeline i čistoće
Božjeg dolaska s neba
U najdublju tminu
U najcrnje noći
U najkravavije jade i patnje
Pogaženih duša.
Pjesme što slave i što žive
Slavu Vječnoga*

*I vječnost Zemskoga
Na svim stranama zemlje
U izlasku Betlemske Zvijezde
I križa Golgotе.*

Dolazi Božić – raspjevane pjesme.

*One što rose s bjelinom ljiljana
I objeljuju haljine
U krvi Jaganjčevoj
Za sva vremena svijeta,
Za sva stradanja zemlje,
Za sva zlodjela Zloga
U ljudskim patnjama
I stravičnim strastima,
Rasute u gomilama pozuda i snova.
Pjesme što mole, što vedre
I što blago brišu sve suze okajnice
Melemom milosti milosne
U živoj poruci anđela
NEK DIJETE NAM POSTANE
BOŽANSKO SVJETLO!*

Ante Tadić

NAŠA VJEŽBA NAD ČINJENICOM UTJELOVLJENJA

„Počeli smo sveto adventsko doba. Slavimo veliko i sveto otajstvo utjelovljenja Vječne Riječi. Sin Božji dolazi u čovještvu, uzimlje na se ljudsku narav, ulazi u povijest. I On ima svoju povijest, kao i svaki od nas.“

U svetom Utjelovljenju najviše se je pokazala ljubav, poništenje, ponizanje i žrtva Božja. Ove tri istine mi ćemo kroz ovo sveto adventsko vrijeme razmatrati i češće se sjetiti u sv. molitvi, pri radu i preko dana i češće ćemo reći: Dragi Isuse, udijeli mi svoju ljubav, poniznost i žrtvu da Ti vratim ljubav za ljubav! To će biti naša prva vježba kroz advenat.“

(Pismo II/4)

Fra Ante Antić

OCU ANTIĆU

Djeca ti pale svijeće i sklapaju ruke
iznose svoje želje, radosti i muke.

Znaju da Tebe uvijek gore prati
Djevica Marija, naša draga Mati.

Dovoljan je jedan Tvoj svetački dodir,
da nastane tako željan i potreban mir.

Mi moramo zato, gajit ljubav, slogu,
vjerovati čvrsto našem dragom Bogu.

Anita Lozuk
učenica III razreda
Zagreb

DA LJUDI OSJETE BOŽJI DOLAZAK NA ZEMLJU

„U svetom Utjelovljenju Bog je pokazao koliko i kako ljubi ljudsku narav i kako ju je visoko uzdigao sve do jedinstva sa svojim Božanstvom. U Imakulati nam je pokazao ljudsku narav u njezinom pravom dostojanstvu, cijeni i uzvišenosti, kad je milost Božja ispunja i nosi.“

U ovim svetim Otajstvima gledamo naš putokaz k Bogu. Danas ostanite u adoraciji pred ovim čudesima Božjim. Ponizivajte se zajedno s Vječnom Riječi i s Imakulatom. Prikazujte njihovu ljubav, poniznost za se, za svetu Crkvu i čitav svijet. S Utjelovljenom Riječi i s Njegovom Majkom ljubite Nebeskog Oca i sve ljude, da osjete dolazak Božji na zemlju, da upoznaju Emanuela – Boga među nama, da Mu služe i k Njemu svi dođu. Prosite da vam umnože vjeru i ljubav kako ćete savršenije živjeti u svetom Utjelovljenju i tako biti slava Njegova i odraz ljubavi Njegove.“

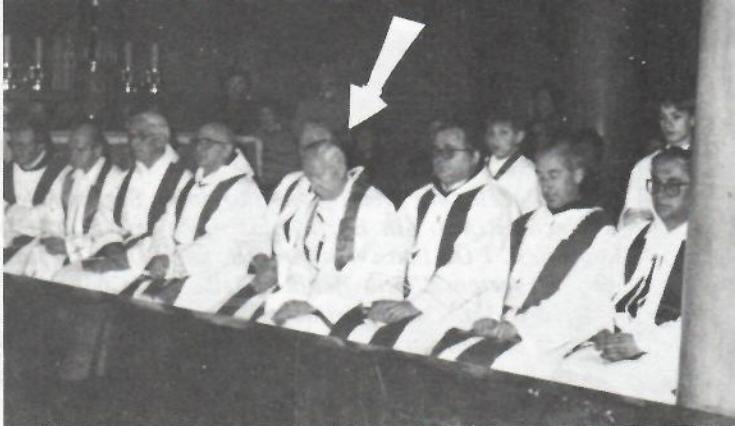
(Pismo II/24)

Fra Ante Antić

Dr. Rudolf Brajčić DI

DA LI JE O. FRA ANTE ANTIĆ BIO MISTIK?

(Nastavak)

Dr. o. Rudolf Brajčić (u sredini slike) nastojao je srebrnim slovima mistike i inim uresima okruniti slugu Božjega o. Antića krunom „sedmog stana“ pri kraju života, ali će ipak priznati da je Sluga Božji, nakon novih dokaza iz Antićeve ostavštine, i u svojim ranim godinama zanosno živio vrhunce mističnog života

3. Svjedočanstva o o. fra Anti kao mistiku

Sad bismo htjeli činjenicu da je o. fra Ante prije svojih završnih godina živio kao mistik poktrijepiti svjedočanstvima njegovih dobroih poznavalaca.

Posjedujemo više životopisa o. fra Ante Antića od raznih autora. Kod nijednog nisam našao koje poglavlje o njegovu mističnom životu, premda je on zasluzio. Iznimku čini životopis Živka Kustića koji je tome posvetio kraće poglavlje, upirući se vjerojatno na pisanje o. Ladislava Markovića o toj temi u časopisu „Dobri otac Antić“, a poslije i u knjižici „Zaljubljenik sakramenta pomirenja“, zatim na svjedočanstvo Dinka Štambaka te na svjedočanstva onih koji su odgovorili na našu anketu od svibnja prošle godine, tj. 1989.

Nitko ne može znati što se intimna zbiva u nekoj duši, može samo slutiti. Pravu sliku o tome što se u duši zbiva može dati samo onaj koji to proživljava. Stoga od svjedoka ne očekujemo da nam govore o fra Antinim mističnim doživljajima, osim možda da nam kažu kakvu slučnju o tome. Njihovo je svjedočanstvo za nas važno u drugom smislu. Mi smo na temelju tekstova iz fra Antinih pisama pokušali pokazati da je o. fra Ante diljem svoga života uživao mistične darove. Sada bismo željeli znati je li on ostavljao utisak mistika na one koji su dolazili s njim u češći i intimniji dodir.

Na prvom mjestu navodimo svjedočanstvo fra Nikole Gabrića koji ga je vrlo dobro poznavao i s njim bio godinama u trajnoj korespondenciji. Necemo iscrpsti njegovo cijelo svjedočanstvo sa stranica „Moj magister“. Izabrat ćemo samo dva. Fra Nikolino svjedočanstvo u cijelini kao i ova dva izabrana njegova momenta odnose se do fra Antine 46. godine života.

„Što je god više imao i napredovao, svjedoči fra Nikola, činio se sam sebi tako siromah i u kreposti najzadnji, pa je čeznuo nezasitno za svetištu i za sv. sjeđinjenjem... Početkom mjeseca svibnja upao mi je na osobit način u oči. Ne znam što se zbiva u njegovoj duši, ali mora biti nešto osobito i neobično. Veoma je bio povučen. Izbjegavao je svaki saobraćaj i svako općenje bilo s kime, pa i s nama đacima... Njegove oči, njegove kretnje i držanje odaju, da je sav zaokupljen s nečim u svojoj duši. Za vanjske stvari se ne zanima, kao da ništa ne postoji izvan nutarnjeg carstva-saobraćaja s dragim Bogom, s Njime zauvijek. Samo moli i razmišlja.“ Teško je specifikirati što se tada zbivalo u fra Antinoj duši, ali posebna zahvaćenost i pogodenost od Boga tu je posve izvjesno, više nego vjerojatno mistične naravi.

I još jedno fra Nikolino svjedočanstvo: „Srce o. Magistra bilo je u Gospodinu, koji je bio sve i jedino njegovo blago, u kojem je i za kojeg je jedino živio. U njegovoj je sv. prisutnosti uvijek hodio. O njemu je samo mislio, danju i noću. Pogled njegove duše bio je uvijek uprt u Bož. Zaručnika i u vječnost. S mišlju na Boga on se dizao, s mišlju na Boga on je isao na počinak.“ Prisutnost Božja je srce mistike. Doživjeti i proživljavati Božju prisutnost – to je jedino za čim mistik čezne. Stupnjevi mističnog života nisu ništa drugo nego više ili manje proživljavanje Božje stvarnosti. Prema

svjedočanstvu fra Nikole, o. fra Ante se stalno nalazi u Božjoj prisutnosti, Bog mu je na dohvat duše.

Svjedočanstvo Dinka Štambaka poznatog književnika više je opće naravi. On piše: „Imao sam sreću da sam upoznao fra Antu u ranim danima kad je on bolovao u Imotskom. Bijaše to 1921. (tada je fra Ante imao 28 godina, m. o.) i ja sam donosio iz kuhinje mlijeko, čašu vode i slično. Mislim da je tada bio isti kakva će ga zateći u Makarskoj nekoliko godina kasnije. Ovo hoću da kažem: odvajao se od svih, ne nekim vanjskim znacima, nego dubokim duhovnim životom, da upotrebim sliku: imao je Boga na sva četiri kraja tijela i duše, po njemu je disao, u njemu je živio u vječnom entuziazmu (ova riječ i ne znači drugo nego biti u Bogu). Njegov mistični život zračio je na sve strane i padao je i na nas, a u isti mah, bio je prisutan svugdje, bio je s nama i on je bio primjer mistika koji nije ni najmanje udaljen od života drugih“. Ovo je svjedočanstvo važno jer govori o tragovima fra Antina mističnog života u njegovim ranim godinama. Teško da je o. fra Ante u tim godinama imao razvijen mistični život, ali budući razvoj toga života mogao se je već tada kao u skici naslućivati. U svakom slučaju, Dinko Štambak nam svjedoči barem o mističnom stilu fra Antina života već u njegovim još mladenačkim godinama, iz čega se poslije mogao razviti bogat život ispunjen Božjom prisutnošću.

Tim dvama svjedocima, čijim pismenim svjedočanstvima raspolažemo, pridružuju se anketirani svjedoci. U mjesecu svibnju godine 1989. poslali smo upitni arak o mističnom životu fra Ante na 25 adresa. Do časa kad sam pisao ovaj referat stiglo je 10 odgovora, mislim dovoljno za svrhu za koju je anketa bila namijenjena.

Adresatima je bilo postavljeno pet pitanja, na koje smo dobili slijedeće odgovore:

1. Da li Vam je o. Ante u duhovnom vodstvu spominjao mistični život, da li je upotrebljavao tu riječ?

Šest ih je odgovorilo često ili vrlo često ili nakon stanovitog vremena, a četiri ne ili se ne sjećaju ili nemaju što reći.

2. Da li Vam je u duhovnom razgovoru ili pismima razvijao uvid u mistični život, koji su njegovi stupnjevi, kako se do njega dolazi, itd.?

3. Da li Vam je preporučivao da čitate na hrvatskom jeziku sv. Tereziju Avilsku, sv. Ivana od Križa ili koje drugo mistično djelo?

Devet ih je odgovorilo jest, ili često, ili vrlo često ili raspravljali s njime o tim djelima, jedan nema ništa posebna priopćiti.

4. Da li je svojom vanjštinom i svojom ličnošću na Vas ostavljao ne samo dojam „čovjeka duboko sjedinjena s Bogom“ nego „čovjeka koji živi u svijetu Vama nepoznatom i životom Vama nedohvatnim“?

Svih deset je odgovorilo s da, a jedan s da i što se tiče pojedinih dijelova pitanja.

5. Da li Vas je u iznošenju Vaših vlastitih eventualnih dubljih doživljaja Boga razumijevao na zadovoljavajući način? Da li ste u njemu nalazili podrške za svoju eventualnu želju unići u mistični život?

Osam ih je odgovorilo da ih je općenito u duhovnom vodstvu razumijevao ili da je bio nijansirani duhovni vođa, dva su u njemu nalazila podršku i svjetlo za mistični život.

Kada je, dakle, u pitanju subjektivno uvjerenje anketiranih o tome je li o. fra Ante mistik, svi bez iznimke se slažu da su ga uvijek shvaćali mistikom. Iz ostalih odgovora slijedi da je u pretežno više slučajeva upotrebljavao riječ „mistični život“, da je u razgovoru razvijao uvid u nj, da je preporučivao mističku literaturu, da je znalački vodio duše kroz mistična iskustva. Anketirani svjedoci, dakle, u cijelosti potkrepljuju naše prethodne zaključke.

Navodimo radi toga nekoliko posebnih svjedočanstava s anketnih listova.

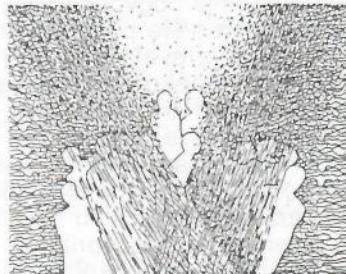
O. fra Bonaventura Duda piše: „Već sam o ovom i pisao, a sada Vam to – bez veze s Vašim pitanjima (a ipak u vezi s njima) – ponovno priopćavam: Kad sam došao na studije u Rimu, među prvima u poslijeratnim godinama, veoma me ispitivao – s mnogo potpitanja, kako je on to već umio – što sam sve čuo o Padre Pio. Pitanja su bila mnoga i vrlo raznolika, a opet ih je tako postavljao da je očito bilo da se ne želi odati. No tada sam osjećao i sada tako isto sudim: želio je iz informacija stići kriterije, kako će voditi posebno odabrane duše, ali također i za svoje vlastito iskustvo o svom duhovnom životu.“

Jedna anketirana duša, koja želi ostati anonimna, piše ovako: „U početku duhovnog života nije mi spominjao mistiku, tek nakon više godina, kad mi je dušu dobro upoznao... Tada sam u njemu nalazila potpuno razumijevanje mojih nutarnjih doživljaja Boga i nekih Božjih darova, za koja mi je sa svom sigurnošću tvrdio, da su to mistični darovi Božji, te da im se mogu mirno i radosno u poniznosti predati. Kad je te darove u duši video, onda je istom počeo tumačiti stupnjeve i etape kroz koje duša mora prolaziti. Prema tom svjedočanstvu o. fra Ante je pravi specijalist u usmjeravanju i vođenju duše u mistični život. Je li to mogao biti ako sâm nije proživljavao isto što i njegov penitent? Prije je sâm molio, a onda je i druge učio moliti. Prije je sâm osjetio Božji dar u svojoj duši, a onda ga je i u drugima prepoznavao.“

4. Dvije datosti koje potvrđuju naše gornje zaključke

Prva datost: Autori govore o dispozicijama koje povoljno utječu na mistično sjedinjenje. Dvije se dispozicije pritom ističu: prakticiranje kreposti i život sabranosti, tj. voljeti baviti se s Bogom i s njim dugo ostati u molitvi već prema mogućnostima posla koji po poslušnosti ili životnoj potrebi obavljamo. Krepostan i pobožan, dakle, ima dobre uvjete da stupi u mistični život. U kreposti i molitvi se je o. fra Ante isticao. Spomenimo samo ponešto s obzirom na molitvu. „Odlučio je, piše fra Nikola, da će 2 sata dnevno razmatrati, da će sve dati na razmatranje... Razmatrao je na parobrodu, na putovanju, na šetnji, u refektoriju... koristio je svaku prigodu. Tko traži Boga, taj ga nalazi. Tko nalazi Boga, taj ga još više traži. To je zakon. A to znači: tko ga cijelog života traži, taj prije ili poslije završava u intimnom sjedinjenju s njim. Radi se, dakako, o intenzivnom, neprekinutom traženju. A upravo tako ga je tražio o. fra Ante. „Kad bi me netko pitao, piše o. Bonaventura Duda, koja bi bila glavna fra Antina crta, onda bih rekao: trajno bavljenje s Bogom. Bog je njemu bio uvijek zanimljiv. Nikad dosadan. Uvijek nov.“ Takvom čovjeku Bog daje dar intimnog sjedinjenja sobom, dar svoje sveta prisutnosti, a mi smo vidjeli, na temelju raznih analiza i svjedoka, da ga je o. fra Ante primio daleko prije svoje smrti.

U mističnim čežnjama za potpunim sjedinjenjem s Bogom, kada se čovjeku s vrhuncem asketskog života ostvare najveće težnje duha i uma, doživljava se – u punom smislu – čistoća nebeske duše i potpuna stvarnost sreće u neopisivom prostoru i stanju „sedmoga dvorca“ – rajskega uživanja Božjeg savršenstva

Druga datost koja potvrđuje naše gornje zaključke je ova: Mistične duše znaju pratići neobične pojave kao npr. vizije, ekstaze, levitacije. O. fra Ante je tijekom cijelog života uživao dar čitanja u srcu. „Taj dar stoji u tome što je o. Magister, piše fra Nikola, znao često što se zbiva u nutrini duše. Pogádao je razne misli i otkrivaо najtajnije osjećaje. On je sve čitao jasno što je u srcu i u duši kao čovjek u otvorenoj knjizi. I nutarnje čuvstvo najvećih tajna njemu je bilo okriveno kao na dlanu.“ Istina je, taj je dar milost gratis data, a ne gratum facientem, tj. milost koja je dana na korist i usavršavanje drugih a ne onoga koji je posjeduje. Ali, imajući u vidu sve što smo govorili o fra Anti kao mistiku, ne možemo je od njegova mističnog života odvojiti nego je shvatiti upravo njegovom manifestacijom. Činjenica da je taj dar o. fra Ante posjedovao ne za jedan ili drugi slučaj nego redovito, i da se njim često služio, svjedoči o trajnosti, o kontinuiranosti njegova intimnog života s Bogom.

Čini se da je o. fra Ante bio obdarjen i darom levitacije. A to opet preporučuje istinitost tvrdnje da je o. fra Ante bio mistik. No, o tome ovdje nećemo našire govoriti.

5. Vlastito svjedočanstvo

Za dvije posljedne godine fra Antina žviota ne treba da dokazujemo ni da dovodimo svjedoke što se tiče njegova mističnog života. On nam je sâm o tome ostavio svjedočanstvo. Evo tog svjedočanstva: „Htio bih živjeti, tako piše svom duhovnom vodi o. Ladislavu Markoviću, u neprestanoj sabranosti pred njim, u njemu i zajedno s njime, s Isusom u Bogu. Mogu priznati, da mi on to i daje, ali osjećam, da to mora biti veće, savršenije, potpunije, neprestano.“ To je svjedočanstvo iz 1963, dakle, dvije godine prije smrti. U godini smrti pak o. fra Ante piše o. Ladislavu Markoviću: „Ovih dana, dok sam kod priprave za svetu pričest čitao III. poglavlje sedmog stana, Già abbiamo detto che la farfaletta sua è morta con gran gioia d'ever finalmente provato riposo, parchè vive in Lei Christo. Sad je, dakle, ovaj leptiric umro već s prevelikom radošću, jer je našao mir i u njemu živi Krist. Ove riječi *Krist u duši* bile su mi bliže, jasne, spoznao sam što one znaće...“

Što reći o tim svjedočanstvima? Bilo što mu drago, jedno je sigurno: O. fra Ante se pred smrt izričito identificira s mističnim doživljajima iz VII. stana po terminologiji sv. Terezije Avilske. Taj stan predstavlja vrhunski domet mističnog života. Prema opisanom načinu života u tom stanu, o. fra Ante je „zaboravio samog sebe te mu se čini da više ne opстоji“; sav je u tom „da unapređuje Božju čast“, koliko još može; u njemu se pojavila silna želja da trpi; rado bi se odrekao „milosti što mu dijeli njegovo Veličanstvo, da ih udijeli progoniteljima i grešnicima, samo da ne vrijeđaju našega Gospodina; „ne želi više naslada i časti“, „živi u velike odijeljen od svega“; „u njemu nema nikakvih unutarnjih nemira“; u njemu je jedino ljubav i želja da proslavi što više Boga u sebi i drugima. Eto unutarnjeg opisa mističnog stanja u duši o. fra Ante, prema autorici VII. stana.

Toj fra Antinoj tvrdnji o postizavanju vrhunskog mističnog sjedinjenja s Bogom treba iskazati potpuno povjerenje. Onaj koji je znao tako analitički opisati stanje u kojem su se nalazili njegovi penitenti, koji je znao dobro odmrsiti zamršeno tkivo duhovnosti u ljudskim srcima i koji je znao i koji je dobro znao bistriti ljudske savjesti, bio je kadar otvoriti svetinju svoga vlastitog srca i u nju zaći da je promjeri i izmjeri pri zraci Duha Svetoga. To više je njegovo svjedočanstvo o vlastitom sjedinjenju s Bogom pouzdano što znamo da je čovjekov kompas i metar u prosuđivanju i mjerenu drugih ljudi njegovo vlastito srce i život u njemu, pa ako je o. fra Ante umio duhovno znalački i evandeoski zrelo drugima stavljati srca na dlan, znak je da je u prvom redu on sâm svoje srce nosio na dlanu.

Ipak nas njegovo svjedočanstvo donekle zbumnjuje. Dolazi, naime, prekasno. Ono se odnosi na dvije posljedne godine njegova života, a po našim razlaganjima o. fra Ante se je već davno prije našao u mističnim proživljavanjima. Prema tom bi svjedočanstvu o. fra Ante tek nekoliko godina prije smrti stigao do posljednjih stanova, od V. do VII. mističnog života. Sve dotad kretao bi se u stanu molitve sabranosti, zapravo u predgrađu mističnih doživljavanja. Po sebi to nije moguće. Molitva mira, što je prvi stupanj mističnog života, ne dobiva se najednom u punini, ona se pomalo ukorjenjuje u duši i treba dugo vremena da se ustali kao solidan temelj koji će nositi buduću zgradu s višim katovima mističnog života. Međutim, meni se nešto drugo čini vjerojatnijim: o. fra Ante svojem isповjedniku, kojega je tek odnedavna upoznao, iznosi ono što već dugo u sebi nosi, ali što sada konstatira za svoga duhovnog vođu kao da je odnedavna. Poznato je da je odavno o. fra Ante čeznuo pronaći svoje nuturnje stanje u knjigama mistika. Sada mu se je nudila prilika da skupa s poznatim duhovnim vođom, sinom sv. Terezije Avilske, to isto učini, pa u tu svrhu izvješće o svom aktualnom stanju, što ne znači da takvo stanje nije u njemu bilo već prije. Ovo se doduše ne slaže s odgovorom o. Markovića s anketnog lista gdje on kaže da je o. fra Ante u jednom razgovoru s njim, koji se zbio nekoliko godina prije smrti, rekao kako bi želio unići u molitvu mira. Usudio bih se i tu reći isto: Ono „unići“ znači „biti u njoj, ali verificiranoj uz pomoć drugoga, koji je vrsni poznavalac mističnog života“, dok zapravo u njoj on već jest. A nije isključeno ni to da se je, zanesen svojom ljubimicom poniznošću, svom duhovnom ocu čednije izjašnjavao. Nije bez razloga jedan anketirani svjedok napisao: „Moram reći da me je iznenadilo kad sam prvi put pročitala

izjavu o. L. Markovića, prema kojoj je Pater Antić tek dvije godine prije smrti bio na vratima 'petog stana'. U sebi sam vjerovala, da je on tamo stigao *davno prije*. Ali dopuštam da o. Marković ima pravo. On ima veće znanje i druga iskustva na tim područjima duše." Ipak možemo staviti pitanje: Ima li o. Marković pravo?

Zaključak

Je li o. fra Ante Antić bio mistik? Njegov interes za mistični život i za mistiku, njegov način vodstva duša, dvije potvrđne činjenice, svjedočanstva mnogih i njegovo vlastito svjedočanstvo – nedvojbeno nas vode k zaključku da je o. fra Ante bio mistik koji je u sebi ostvario i same vrhunce mističnog života. Da je do tih vrhunaca prispijao već u životu prije posljednje dvije godine života, vrlo je vjerojatno.

SNUTAK OCA ANTIĆA

...pa i ti dohodiš na moja
umoljena bijela vrata
sa zavežljajem prozbe
i nekim tihim plačem na dlanu...

...i tako sâm ustajem i gledam
kako se s brevijara sklanjaju
crni zlodusi i bježe
dok samotnost dozivam iz praha
i s umorom u zjeni molim
blagoslov u tvoje čelo
i tri zlatna ovjenčana križa
za tvoj dalek i trudan put...

...i rosa pada u zoru dok snivam
da sam ti rekao tek sitnu riječ
a gromade su se srušile sa tvrđe
u kojoj zločest sat se čuje
kako otkucava ponoć crnu

u moju vječnu bitku
pred zatvorenim i opoćenim kapcima

Anita Pavić

SLUŽI BOŽJEMU – OCU ANTIĆU

Ti nisi svoga Gospodina
čuvaš samo za sebe,
Njime si svijetlio putove
i tmine,
svi mrakovi unišli u
tvoju malenu sobu
izlazili sa svjetiljkama
u zlatnim rukama,
poput mudrih djevojaka,
na tvojim usnama bijaše
tako mnogo Učitelja iz Nazareta,
u tvojim očima kažu
plivala blagost kao riba,
i tako danima
ti, tvoja sjedalica,
razni oni i On,
u tvojoj blizini još mnogo,
mnogo silniji i veći,
nisam tu bio,
al 'blaženi, kaza nam Nazaretski,
koji te ne vidješe,
a vjeruju!

Fra Neven Pavlinušić

"Antićevi dani" u domovini

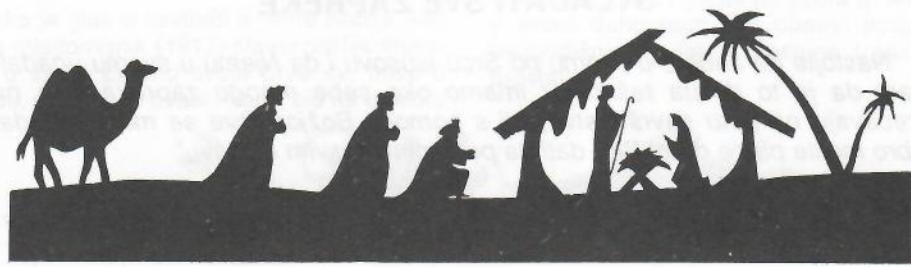
Trobrodna crkva sv. Petra u Podbablju kod svojih Podbabljana zanosom čuva najljepše uspomene na prve svećeničke godine o. Antića

SLUGA BOŽJI OPET KOD SVOJIH U PODBABLJU

Na sv. misama, koje se u Podbablju svake nedjelje slave u crkvama: sv. Luke (na Kamenmostu), sv. Ante (u Drumu) i sv. Mihovila (u Gornjem Podbablju) župnik fra Dinko je kod svih misa zaželio podrodošlicu o. vicepostulatoru izražavajući kako je prezadovoljan što mu vjernici imaju prigodu upoznati suvremenu svetost koju je duboko živio dobit o. fra Ante Antić koji je 1919. kao podmagistar bogoslova, dok je bio na oporavku u Imotskome, dolazio ondašnjem župniku Podbablja o. fra Luki Lijavici i kod njega neko vrijeme proboravio. O. Antić će se pismeno zahvaliti za srdačnost i prijem od fra Luke, a o svojoj bolesti ove je riječi u pismu zapisao: „I ovo je za me (njegova bolest TBC – op.ur.) jedan dokaz Božje dobrote i ljubavi, kao i jedan poziv, da drugo ne želim u ovoj bolesti nego da mi dragi Bog dade ustrpljivost i potpunu odanost u svoju sv. volju...“ (pismo dokumentirano 12. 08. 1919, čuva se u Vicepostulaturi). To je dokumenat koji, već u ono vrijeme, svjedoči o Antićevu putu prema vrhuncima svetosti.

Tako se vjernici Podbablja, koji su primili sličice, najljepnije o Sluzi Božjem, a mnogi nabavili i njegov životopis, još bolje upoznaše s glasom o svetosti o. Antića, a fra Dinko je zaželio da o. vicepostulator što prije održi duhovnu obnovu župe, i to prema uzornom i kreposnom životu Sluge Božjega.

vat

INTERVJU NA ŠIBENSKOM RADIJU

U povodu 100. obljetnice rođenja služe Božjega o. Antića, koja će se iduće godine (1993) proslaviti znanstvenim skupom u Šibeniku, pripreme su počele s "Antićevim danima" po želji oca biskupa dr. Srećka Badurine u župama šibenske biskupije. Radio Šibenik je prenio intervju o. vicepostulatora fra Vladimira Tadića za svoje gradane i slušatelje grada i njegova kraja. Bio je to svojevrstan razgovor koji je za vjerski program subotom u 15.30 sati pripremila i snimila č.s. Terezija Zemljic.

U ovom sadržajnom intervjuu od 24 minute o. vicepostulator se osvrnuo na šibensku dalju povijest i kulturu koja je po vjeri ostavila najsjetljive bogatstvo i ponos Šibenčana, ali i na nedavno prošlo razdoblje u kojem su se poneki Šibenčani dali iščupati iz svoga povijesnog kršćanskog korijena i svoga hrvatskog etničkog bića, a ovaj rat protiv Hrvatske donekle ih je ponovno združio s nesavladivim temejima vjere i hrvatskog bića. Otac vicepostulator, koji bijaše prije desetak godina i šibenski župnik, osvrnuo se u posljednjem dijelu svoga govora posebno i na lik sluge Božjega o. Antića za kojega je nglasio da je sluga Božji o. Antić, koji je ponikao iz šibenskog kraja, najdinamičnija karizmatska osoba našega vremena, a kolijevka njegova rođenja jest šibenska biskupija.

Sigurno će dobrí otac Antić, kad ga Šibenčani bolje upoznaju, značiti i njima najači poticaj za duhovnu obnovu vjere i živu djelatnost pravoga života u cijeloj biskupiji, i sve sretniji uspon k ljudskim i kršćanskim vrednotama.

S ljubljenim gradom svoje rodne biskupije – gdje još vlada zamračenost „dugih“ kala (ulica), stepeništa i sjena brojnih duša i kuća – sluga Božji o. Antić će se susresti sa svojim Šibenčanima po ZNANSTVENOM SKUPU (SIMPOZIJU) 1993. u prigodi 100. obljetnice njegova rođenja. U Šibeniku je po svećeničkom rođenju (1917.) zazvonila u svim tonovima svetosti mlađa duša dobrog Antića ko sva šibenska zvona

SVLADATI SVE ZAPREKE

"Nastojte da budete u svemu po Srcu Isusovu i da Njemu u svemu ugađate. Znam da je to doista teško jer imamo oko sebe mnogo zapreka koje nas sprečavaju na putu savršenstva, ali s pomoću Božjom sve se može svladati. Dobro molite pa će dragi Bog dati da postanete sasvim njegovi."

PISMO III/35

Fra Ante Antić.

OTAC ANTIĆ PONOVNO U PIROVCU

Čudnovate i povijesne zgodbe Pirovca i Pirovčana mogle bi se ubrojiti i ukomponirati s ovogodišnjim „Antičevim danima“ u povjesnoj crkvi Majke Božje i s povjesnom procesijom na spomen Gospine velike milosti Pirovčanima kojima je o. Antić dolazio kao student teologije i mladomisnik 1917.

Izvanredno zlo, koje je 1750. godine kao epidemija kuge haralo po kućama i obiteljima Pirovca odnoseći po jedan i više života, prisililo je vjernike Pirovca na svečani zavjet koji se obavlja svake godine na mlađu (prvu) nedjelju u rujnu – svečane mise i propovijedi s velikom procesijom u kojoj se nosi slika Majke Božje čijim je zagовором prestala kuga.

Tako je i ove godine u Pirovcu proslavljena tradicionalna Gospina svečanost, 242. obljetnica prestanka kuge pod Gospinom zaštitom, pomoću i čudom, a sam župnik don Josip Boko pobrinuo se da za tu prigodu uvede i trodnevnicu kao „Antićeve dane“ u župi koje je predvodio i propovijedao od 3. do 6. rujna o. Vladimir Tadić, vicepostulator kauze o. Ante Antića. Svakoga dana vjernici su dolazili na ispovijed, a prije sv. mise molila se krunica s posebnim razmišljanjima na radosna, žalosna i slavna otajstva. U propovijedima se izdizao lik Majke Božje i Majke Crkve – Pomoćnice i Zaštitnice kršćanskog puka u teškoćama života, a i glas o svetosti služe Božjega o. Ante Antića u istim propovijedima bijaše po velikoj želji župnika don Josipa prisutan kod svih sv. misa trodnevnice, a posebno u nedjelju 6. rujna kad su vjernici Pirovca u 8.30, 10.30 i 17 sati u velikom broju skladno sudjelovali na sv. misama.

Tako je glas o svetosti o. Ante Antića, koji je kao mladomisnik (1917) slavio poslijepo mlađe misne u svom Zatonu svoje prve sv. misne u Pirovcu, dok je kao mladomisnik bio na odmoru

kod pirovačkog župnika don Marka Čulića, svoga prvog rođaka po majci, a u dokumentima se spominje da su ga mnogi Pirovčani tražili da ih nauči moliti i da se moli za njihove obiteljske i životne potrebe jer su, vjerojatno, zapazili veliki žar i pomoć Antićeve pobožne sv. mise i molitve, pa su ga poslijepo Pirovca tražili i u Zatonu.

Vijest o Antićevoj svetosti Pirovčanima je odjeknula kao radost i neobično zadovoljstvo, što su istaknuli i kod svečane procesije kroz svoje mjesto kad su pjesmom i molitvom pronosili zavjetni lik Majke Božje, a k barjacima u procesiji priključili i sliku služe Božjega o. Ante Antića moleći i za njegovu skoru beatifikaciju i kanonizaciju.

S ocem Antićem bilo je lijepo tih dana u Pirovcu, ali sve je brzo prošlo. Župnik don Josip Boko toplim se riječima zahvalio i preporučio cijelu župu i svoj rad Antićevu zagovoru. Svi su vjernici uzeli slike Sluge Božjega i obećali molitve da što prije bude proglašen blaženim i svetim za cijelu Crkvu, a većina ih je nabavila knjigu „Tješitelj čudotvorni“ da bolje upoznaju život i djelo služe Božjega o. Ante Antića. Vlč. župnik dao je i svoj lijepi prilog za fond i troškove za beatifikaciju.

Zahvaljujemo na svemu don Josipu i njegovim Pirovčanima sa željom da oživotvore svoju kršćansku vjeru i ljubav po uzoru o. Antića koji u svom duhovnom liku obnovi posjete kod ovogodišnje zavjetne Gospine tradicionalne proslave.

vat

BLAGDAN I „ANTIĆEV DAN” U ŽUPI JEZERA

Župa Jezera (na Murteru) na duhovnoj proslavi blagdana Male Gospe doživjela je „Antićeve dane“ kao ljeputu mirnoga mora u žarom suncu Kornata kada su najbliže nebu

Proslava Male Gospe 8. rujna, koja je Zaštitnica župe Jezera (o. Murter), bila je ove godine za Jezerane izuzetna jer je vlč. župnik don Drago Bilić svojim vjernicima priušio da im to bude ujedno „Antićev dan“, upoznavanje izuzetnog Božjeg izabranika o. Ante Antića koji rođenjem i djetinjstvom pripada šibenskoj biskupiji, tome prekrasnom kraju mora i sunca.

Priprava za svečanost bila je sa sv. ispovjedanjem uoči (na vigiliјu) Male Gospe u župnoj crkvi koja je posvećana Gospo od Zdravlja, a na blagdan ispovjedalo je više svećenika prije sv. misa koje su se pobožno slavile na čast Rođenja BDM u 8.30 i 10.30 sati uz veoma dobro zajedničko pjevanje svih vjernika. Na svečanoj procesiji s barjacima i likom Majke Božje kao i na koncelebriranoj sv. misi s više svećenika koju je predvodio i propovijedao o. Vladimir Tadić, vicepostulator kanonskog postupka (kauze), a propovijedao je i na jutarnjoj misi i na svečanoj pjevanim „Vesperama – Večernjoj“, vjernici su mogli čuti i upoznati kako je sluga Božji o. Ante Antić predivni i veliki Božji dar Crkvi i narodu Hrvata.

Jedan župnik, veoma aktivan i cijenjen, reče: „Na Antićevu kreposnom duhovnom i svetom životu morali bismo mi svećenici vidjeti i naći sebe kako bismo duhovno preporodili i uzdigli vjeru i život na župama i kod naroda!“ Isti župnik punim srcem i sjajem u oku radosno iščekuje „Antićev dan“ za sebe i svoju župu. Antić mu je uzor, model, putokaz za uspjeh i sreću župe.

Ipak u Jezerima s proslavljenim blagdanom Male Gospe, gdje vjernici skladno sudjeluju u euharistijskom slavlju, ostaje upisan kao „Antićev dan“ zahvale vlč. župniku don Dragi i župljanima koji će ga još bolje upoznati kad o Sluzi Božjem još više čuju i molitvom mu se približe, a takvi će i osjetiti na sebi i u životu Antićevo posredovanje i zagovor.

Sveci imaju ogromno značenje za vjerski, kršćanski i duhovni život svoga kraja jer svojim svetim životom nadživljaju vrijeme a zadaća im da pomažu svojoj braći na zemlji da doživljavaju u većoj mjeri susrete s Bogom živim.

vat

STVARNOST I ŽELJA

Plače nam dijete – reča ona
kasno je da promijenimo svijet
i mi moramo misliti kao drugi ljudi.

Dosta mi je ovog poniženja – reče on
kolibu ćemo na čardaku napraviti kao ljuljačku
da nam dijete ne plače.

Anita Pavić

NE OČAJATI PRED POTEŠKOĆAMA I STRADANJIMA

Čini mi se da mnogo i teško trpite i da se mučite. Molim Vas, nemojte plakati, nemojte biti potišteni, nemojte se puštati neizvjesnosti, zdvojnosi i nepouzdanju. Strpljivi Job govorio je: „I ako me Gospodin ubije, u Nj ču se uzdati.“ To je herojska vjera, herojsko pouzdanje i predanje Bogu. Te Vaše promjenljive muke i nestalne boli i svagdanja stradanja – sve to samo zadaje muku i bol i tjera u plač i zdvojnost. Vi se takvima mislima i osjećajima ne smijete predati već herojskom ustrpljivosti sve primati iz ruke Oca nebeskoga, koji sve na nas pušta iz ljubavi. Sve prikažite za svoju obitelj, za djecu i za Vaše pokojne. Bog će primiti... Sv. Pavao promatra sadašnje nevolje i bijede i gleda buduću slavu pa kaže: „Jer mislim, da stradanja sadašnjega vremena nisu ništa prema slavi, koja se ima otkriti u nama“ (Rim 8,17).

Misao da trpite s Isusom, s Marijom, sa svetom Crkvom neka Vas jača u vjeri i pouzdanju, da će Gospodin sve primiti za Vaše spasenje i povećenje. Molio sam za Vas i molim se.“

(Pismo III/36)

Fra Ante Antić

OTAC ANTIĆ NA PLAKATIMA U ŽUPI PROLOŽAC

Za trodnevnicu i blagdan u Prološcu, zaštitnika sv. Mihovila arkandela, svečano su proslavljeni i "Antićevi dani", kako za djecu osmogodišnje škole, tako i za odrasle vjernike. Mladi župnik o. Zoran Kutleša i njegov pomoćnik o. Ante Buljan – Vuk, želeći da trodnevница i blagdan budu u znaku sluge Božjeg o. Ante Antića i da njegove krepstvi i svetačke karizme svi vjernici što bolje upoznaju, pripremili su cijelu župu svojim obavijestima preko sv. misa u četiri crkve, kao i tiskanim plakatima sa slikom dobrog oca Antića koje su postavili na mnoge kuće po župi te na vidna mjesta i raskrižja putova.

Tako su u subotu i nedjelju, 26. i 27. IX, dani trodnevnice za Proložac bili u znaku svetosti o. Antića. Sva djeca prološke župe iz triju sela (Proložac Gornji–Podi, Šumet s ovogodišnjom novoposvećenom crkvom i Proložac Donji) imali u svojim crkvama pune školske satove vjeronauka o dobrom ocu Antiću koje im je držao o. Vicepostulator, a poslije vjeronauka duhovni nagovor i sv. ispovijed. Preko 230 djece s velikom su pažnjom pratila vjeronauku o krepstima i životnom radu i pozivu o. Antića, a nakon sv. ispovijedi zaželjeli su njegovu sliku s molitvama za beatifikaciju (proglašenje blaženim i svetim); neki su učenici poželjeli da i oni budu dobri i sveti poput Sluge Božjeg.

O. fra Zoran Kutleša kao štovatelj sluge Božjeg o. fra Ante, želio je sam i s č. s. Tatjanom Labrović podijeliti svim svojim vjeroučenicima sličice s molitvom i kratkim životopisom o. Antića

Sv. mise u subotu navečer, i u nedjelju, u Šumetu, gdje su vjernici ponosni na svoju veoma lijepu i modernu novu crkvu koja dominira svojom ljestpotom nad Imotskim poljem, i u Prološcu Donjem, okupile su većinu vjernika župa kojima je stalo do sv. mise i da čuju glas o svetosti o. Ante Antića koji je živo želio i ostvario dobrotu i ljubav Božju prema braći Ijudima, a kao takav on je uzor i primjer kršćanima da ga naslijeduju i zavole te da ga mole za sve svoje životne, obiteljske i vjerske potrebe, jer Sluga Božji je moćni zagovornik pred Božjim Srcem, o čemu govore brojna svjedočanstva, milosti i ozdravljenja. Radi toga mnogi su vjernici Prološca uzeli njegove sličice, a veći ih je broj nabavio knjigu "Tješitelj čudotvorni".

AV

IMOTSKI – ANTIĆEV JEDAN DOKAZ I JEDAN POZIV

Čisti zrak, toplo sunce, samostan sa sobom (na ovoj slici gore treća s lijeva) sluge Božjega o. Antića, u sjeni drevne ljepote imotske crkve sv. Franje, kao žuti i crni grozdovi plodnih vinograda ispod višovite tvrdave Gospe od Andela nad Plavim jezerom, ne zaboravljaju uspomene na dobroga o. Antića. Na slici, također, iskreni štovatelj i pisac Antićeva životopisa o. fra Vjeko Vrčić

Zahvaljujući iskrenoj želji o. gvardijana fra Vinka Prlića, župnika župe sv. Franje u Imotskom, vjernici su mogli po "Antićevim danima" od 1. do 4. listopada veoma dobro upoznati životni hod i djelo sluge Božjega o. Ante Antića. Posebno su na to bili obaviješteni, upozorenji i pozvani tiskanim plakatima sa slikama sv. Franje i o. Antića na ulaznim vratima crkve i nekim mjestima grada, a i župni list "Grad na Gori" zatražio je susret svih građana po "Antićevim danima" da što bolje upoznaju Antićev život, karizme – svetost.

I, doista, dani trodnevnice, te duhovne vježbe za članove FSR-a, bijahu Imoćanima dovoljni, a vodio ih je o. vicepostulator fra Vladimir Tadić, pa su se mogli svi duhovno okoristiti i podignuti po dobro pripremljenim duhovnim razmatranjima i nadahnutim propovijedima. Sam blagdan sv. Franje u velebnoj imotskoj crkvi, koja je za tih dana primila pred svoj glavni oltar i sliku dobrog sluge Božjega o. Antića, uklonili su pred vjernicima svaku formalnost te je svatko mogao na trodnevnicu i u duhovnim vježbama naći odgovor za kršćansku vjeru i na pitanja svih problema života koji čovjeka i svijet muče. Siromašak Asiza sa svojim duhovnim sinom o. Antićem, po njihovu potpunom predanju Kristu i bratu čovjeku, dali su jasne odgovore i rješenja svojim Imoćanima koji su se željeli obogatiti Duhom istine i života na tim "Antićevim danima" u gradu nad Hrvatskom Umbrijom – Imotskom krajinom.

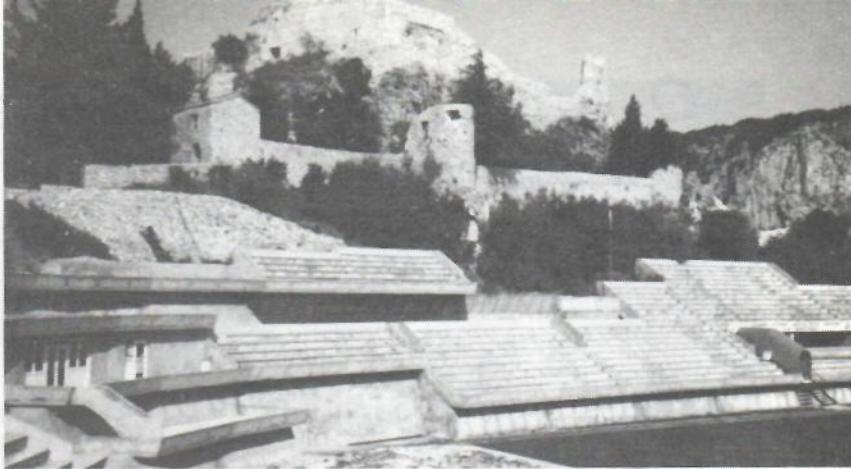
Ipak, za Imotski bi se moglo reći da nije gradić Dalmatinske zagore u kojem o. Antić nije poznat. Još u njemu žive vjernici koji su ga upoznali kao djeca, koji ga se sjećaju, štuju i

mole. Neki čuvaju od njega spomen-sličice na prvu sv. ispovjed i sv. pričest, a te spomen-sličice on im je poklonio sa svojim rukopisom i autogramom, potpisom, i to iz vremena kada je o. fra Ante Antić bio dvadesetih godina ovoga stoljeća mladi svećenik u imotskom samostanu sv. Franje. Drugi su, kako nam je za svoju sestruru pričao o. fra Vjeko Vrčić, pisac više knjiga i vrijednog životopisa "Moj Magistar", po Antićevu zagovoru čudom ozdravili i po njemu primili velike milosti, a fra Vjeko na svojoj večernjoj sv. misi predvodi pred vjernicima molitve za Antićevu beatifikaciju, kanonizaciju, što je dobar znak da se Sluga Božji u imotskoj crkvi veoma dobro poznaje i štuje.

Gdje vjernici mole da o. Antić što prije dođe do slave i časti oltara, tamo se dobro poznaje što je i tko je bio o. Antić. Sveci se po molitvama vjernika moraju izmoliti pred licem Trojednoga Boga da ih Crkva uzdigne do časti oltara. Ako se vjernici na tu nakanu ne utječu svojim molitvama, znak je da dotični kandidat nije od naroda upoznat i cijenjen, poštivan, takve Crkva nikada ne proglašava ni blaženima, ni svetima. Stoga imotskim moliteljima svaka zahvala, čast i priznanje.

Da je o. Antić, kao mladi svećenik i tek profesor na Franjevačkoj bogosloviji u Makarskoj mogao već biti Imoćanima poznat po svojoj svetosti, što pokazuju njegove riječi iz pisma koje je iz Imotskog poslao svom provincijalu, a piše o svojoj teškoj bolesti ovim rijećima: "Mnogopoštovani oče, i ovo je meni jedan dokaz dobrote i ljubavi Božje, kao i jedan poziv da drugo ne želim u ovoj bolesti nego da mi

Da se ova tvrđava Gospe od Andela nad Imotskim sa „Gospinim docem“ (igralištem) nalazi u staroj Heladi bila bi živa atrakcija i izazov kao i Akropola. No, nama je važna zbog brojnih posjeta i Zdravo Marija koje je Sluga Božji svom dušom šaptao Gospu od Andela

dragi Bog dade ustrpljivost u svoju svetu volju.“ Doista divan dokaz o njegovoj predanosti i zahvalnosti volji Božjoj, i to na bolesti koja ga je teško pogodila. No, i njegov provincial, kad ga je tih godina uprava Provincije izabrala za odgojitelja budućih svećenika, zbog Antićeve mlađe dobi traži molbom dispenu od generala reda ovim riječima: „Imamo mladomisnika učena, razborita i zbiljski sveta. Izgleda da nam ga je Nebo darovalo za učitelja novaka.“ I te su riječi pobudno svjedočanstvo o Sluzi Božjemu dok bijaše član imotskog samostana od početka jeseni 1920., pa nakon kraćeg prekida ponovno od 21. lipnja 1921. do 11. srpnja 1922., a neko vrijeme je boravio radi oporavka u Podbablj, Prološcu, posjećujući i druge župe imotskog kraja.

Na Antićevu glasu o svetosti, koji za njegova boravka u Imotskom još, vjerojatno, nije imao svojstva čudotvornosti, vjernici imotskog grada su ga mogli po „Antićevim danima“ daleko više upoznati. On im je tih dana htio postati još poznatiji, bliži i draži, što su doživjeli svi oni koji su kao članovi FSR-a dolazili na svoja duhovna razmatranja ili kao vjernici na sv. mise i propovijedi o svetosti Sluge Božjega.

I dok ga je u tom Gradu na Gori jedan veći broj Imočana zavolio i prihvatio kao budućeg sveca i velikog zagovornika na nebu, dotle se drugi dio imotskih vjernika ne može opravdati zbog svoje nemarnosti za duhovnu pripravu po „Antićevim danima“ za blagdan svoga zaštitnika sv. Franje iz Asiza; izgleda da ti još nemaju smisla za svoju sv. vjeru i njezine velike blagodati u našem životu. Rekao bih, nemaju još volje pokušati se obogatiti Duhom života i sreće koji je bio punina ljubavi i dobrote u životu sv. Franje i u djelima dobrog oca Antića.

Ostavljujući na spomen te „Antićeve dane“ kod sv. Franje u Imotskom i toplo zahvaljujući i pozdravljajući sve koji ih s ljubavlju pripremše za plodove duhovne obnove svima koji na njima zdušno sudjelovaše, kao nezaboravni mi ostaše u sjećanju pogledi s prekrasnog vidi-kovca Gospe od Andela koji ostavlja sjetu i znakove vječne vedrine nad plodnom imotskom Umbrijom i njezinim vrhuncima. Neka građanima Grada na Gori Asiški Siromašak i sluga Božji o. Antić postanu znakovi mira, ljubavi i potpune sreće. *

av

* U idućem broju
"Antićevi dani" u Makarskom primorju

OCU ANTIĆU

Originalnost tvojih djela
privukla je mnoge i mnoge
koji pokušavaju upiti
nešto od tvoje ljepote.

Bistroća tvoja
otvara nam pogled
u široka zemaljska prostranstva
i bistre nebeske visine.

Tvoja otvorena pučina
vodi nas u daleki svijet,
nepoznat i tajanstven,
i budi u nama želju za traženjem.

Brodolom, pa onda život tvojih udova
zove nas i stalno potiče:
Ne sustati u morskom vihoru,
nego hrabro broditi do jedinoga cilja!

(Vjerni štovatelj dobrog oca Antića)

O. Antić izvan domovine

SLUGA BOŽJI PO TREĆI PUT U WAIBLINGENU

Fra Vlado s o. Josipom Lucićem na početku sv. mise u iskrenoj zahvalnosti na sve većem širenju glasa o svetosti o. Antića u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Waiblingenu

Bez obzira na to što vicepostulator nije imao ni u vidu, niti na nakani da se navraća u Hrvatsku katoličku misiju u Waiblingenu, on se je morao odazvati na vruću želju dušobrižnika i misionara te misije o. fra Josipa Lucića koji je inače, uvjereni štovatelj sluge Božjega o. Antića. Čim je o. Lucić, veoma cijenjeni misio-

nar Hrvata katolika u Waiblingenu, doznao i čuo da je vicepostulator kauze Sluge Božjega tek stigao u najbližu Hrvatsku katoličku misiju u Ludwigsburg, odmah ga je s velikom radošću pozvao za nedjeljnu sv. misu i propovijed 18. listopada svojim dobrim vjernicima koji se okupljaju nedjeljom i blagdanom u crkvi sv.

U Waiblingenu pred prepunom crkve Hrvata u St. Antonius Kirche vjernici su sa zadovoljstvom i velikom pažnjom slušali i prihvaćali glas o svetosti o. Antića, pa nije ni čudo da već neki od njih iz te Hrvatske katoličke misije dolaze na njegov grob, kada posjećuju svoje najdraže u domovini

I u Tübingenu, čuvenom i svjetskom gradu univerziteta kao i poznate Klinike, po sv. misi i tihoj propovijedi o. vicepostulatora u kapeli Klinike, gdje rade naše hrvatske čč. ss. Milosrdnice (sv. Vinka), zasjao se je kao čisti i sveti dragulj lik Sluge Božjega po želji o. Josipa Lucića stalnog isповједnika čč. ss., a one s velikom ljubavlju i zahvalnošću primiše knjige i slike da mu se mole, da ga upoznaju i da glas njegove svetosti drugi doznađuju

Ante (St. Antonius Kirche) u Waiblingenu koja slavi 8. studenoga desetu obljetnicu ustanove te Hrvatske katoličke misije.

Iako je to već treći put da vicepostulator dolazi u Waiblingen, a vjernici su već dobro čuli o glasu svetosti o. Antića i veliki broj ih redovito uzima glasilo "Dobri otac Antić", o. Josip Lucić je na početku sv. mise u pozdravnoj riječi, i na kraju sv. mise, između ostaloga rekao i ove misli: "Kad god budete, dragi fra Vlado, dolazili i prolazili ovim putem po Njemačkoj, obavezno se navratite u našu Misiju dok god Sluga Božji ne bude proglašen blaženim i svetim. On mene i sve moje vjernike uvijek i sve više privlači svojom izvanrednom svetošću i velikim karizmama koje je od Gospodina primio, a uz to je svim svojim štovateljima i velik zagovornik na nebu."

Waiblingen, doduše, nije ni velika a ni srednja Hrvatska katolička misija (oko 2.000 vjernika), a običnih nedjelja na sv. misu se okuplja oko 600 do 700 vjernika, i to u Waiblingenu, Schorndorfu i Backnangu. Ima svoj veoma dobar crkveni zbor, folklornu grupu, nogometnu momčad i kuglaše, a sva hrvatska djeca pohađaju vjeronauk. Sve je to pod skrbi o. Josipa koji izlazi ususret i njemačkim svećenicima na području misije i našim hrvatskim misionarima kada su potrebni njegove pomoci i zamjene. Posebno je aktivan i kod sakupljanja pomoći u odjeći, hrani i lijekovima za nastradal braću od rata u Hrvatskoj kao i u Herceg-Bosni. On se zalaže za sve što je dobro, vjerski i dobrotvorno, a posebno mu je na srcu da najsvjesnije i najodgovornije nedjeljom i blagdanom svim svojim vjernicima u propo-

vijedima daje po riječi Božjoj duhovnu hranu za život vječni. Kod toga mu je divni uzor i primjer sluga Božji o. Antić.

Svetu misu, na kojoj je veoma lijepo pjevala cijela misijska zajednica, predvodio je o. vicepostulator koji je u svojoj propovijedi, uz glas o svetosti o. Antića, htio kod svih vjernika probuditi svijest o vlastitom kršćanskom i hrvatskom dostojanstvu i podignuti mu u tuđini narušeni ponos od strane onih koji su ih do jučer pokušavali "pretočiti" u najsramotniju izmišljotinu s omraženim imenom "Jugoslawenen", kako bi izgubili svoj vlastiti ljudski i kršćanski identitet. I na kraju, vrijedno je spomenuti ono što zaslzuje posebnu pozornost i o. Lucić i njegovi vjernici, svi su uzeli za sebe slike Sluge Božjega da mole za njegovo proglašenje blaženim i svetim, a i knjige da ga još bolje upoznaju i nasljeđuju u životu svete vjere.

AVT

"ANTIĆEV DANI" U LUDWIGSBURGU

Pred prepunom kraljevske crkve LUDWIGSBURG KIRCHE o. vicepostulator je zanosno govorio o sluzi Božjem ocu Antiću

Od 24. listopada do 1. studenoga ove godine u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Ludwigsburgu, Baden-Württemberškom gradu kraj Stuttgarta, održani su "Antićevi dani". Predavanja su održana u subotu (24. i 31. listopada) u velikoj dvorani Hrvatskog centra u Ludwigsburgu, a sv. mise s propovijedima u nedjelju (25. 10) i na blagdan Svih svetih u kraljevskoj crkvi u Ludwigsburg Schloss Kirche te u podružinskim misijama: crkvama u Bietchingenu, Illingenu, Vaihingenu/Enzu i Oberderdingenu.

Za ove "Antićeve dane" voditelj misije o. fra Petar Vučemilo i njegov pomoćnik o. fra Josip Božić dogovorili su se prošloga ljeta s o. vicepostulatorom kazavši mu: "Sve neka bude o glasu svetosti dobrog o. Antića." I doista možemo reći da su se održali veoma uspješno, na čast glasa o svetosti Sluge Božjega kao i na ponos svih Hrvata u toj misiji koji su po predavanjima i propovijedima upoznali velik duhovni i svetački lik o. Ante Antića.

Održani su, također, ti dani Sluge Božjega na veliku duhovnu korist te Hrvatske katoličke misije koja je za Hrvate u tuđini znak toplog zajedništva raspršenog hrvatskog puka koji se odazvao sa svojim dušobrižnicima o. Vučemilom i o. Božićem na iskrenu i svesrdnu veliku pomoć Hrvatskoj u ratu, a prikupljanje pomoći se i dalje nastavlja, u čemu je na poseban način

dostojan svake hvale dobrotvorni festival "Stepinčeva katedrala '92", čiji će ovogodišnji čisti prihod biti (oko 200.000 DEM) lijepa pomoć za porušenu Hrvatsku. Spomenimo i mnoge vjernike te katoličke misije koji su iz svega srca čestitali o. vicepostulatoru na "Antićevim danim", a neki su kazali i ovo: "Ovakva predavanja, koja ste nam održali, potrebna su svakom čovjeku više od svega. Sadrže pravo rješenje našega života kao i ove naše tudine."

Vjernici su svi primili i sličice sluge Božjega o. Antića, s nakanom da se mole za njegovu beatifikaciju i kanonizaciju, a mnogi će i za svoje duhovne, obiteljske i vjerske potrebe.

VT

Na slici dio Hrvata kod sv. mise u Bietigheimu/Biss koji su s velikom radošću sudjelovali na "Antićevim danim"

SLUGA BOŽJI I HRVATSKI STUDENTI U STUTTGARTU

U centru Hrvatske katoličke misije u Stuttgartu, gdje se redovito svake srijede okupljaju hrvatski studenti na svoja vjerska predavanja koja organizira i vodi upravitelj Misije o. Marinko Vukman, održao je o. vicepostulator po želji i pozivu o. Marinka predavanje s temom "Svetost, sveci i kanonski postupak za proglašenje svetim o. Ante Antića".

Studenti koji su se u srijedu 21. 10. našli od 20 do 22 sata na satu vjeronauka, a ispunili su svoju dvoranu do zadnjeg mjesta, bijahu u punom smislu riječi iznenađeni, ali i obradovani.

Osobito stoga, makar su skloni na život pun idealja te radi toga i dolaze na vjerska predavanja, što među njima bijaše više onih koji o toj temi nikada nisu nigdje čuli a još manje razmišljali o Kristovoj želji za sve ljudе: "Budite sveti, jer je svet vaš Otac koji je na nebesima".

Predavanje, u punom smislu riječi, bijaše mnogima interesantno, zanimljivo, poučno i hvale vrijedno jer ga je predavač povezao sa stvarnošću života koja je izgubila sve niti i veze s nadnaravnim i svetim, a glas o svetosti o. Antića dobro im je došao kao uzor i primjer koji upućuje i vodi k vrhuncima svetosti.

Ipak, kad smo tu, u tuđini, neka takav studentski vjeronaук Misije u Stuttgartu bude još više po sluzi Božjem o. Anti Antiću obilniji, življi i privlačniji te mladima donese obilne plodove vjere i sretnog života, a drugim misijama uzor za puni smisao, svjetlo i sjaj, za zrelost i sreću sve hrvatske mладости.

Sudionik

U LUDWIGSBURGU O. ANTIĆ I "STEPINČEVA KATEDRALA '92"

OD LUDWIGSBURGA PREKO
TOKIJA DO SYDNEYA
I ZAGREBA

Dok počinjem nešto o Hrvatskoj katoličkoj misiji u Ludwigsburgu kao i "Antićevim danima" u toj vitalnoj misiji s njezinim podružnicama u Bietgheimu, Illingenu, Waihingenu i Oberderdingenu (pokrajina Baden-Würtemberg), gdje su održani od 24. X. do 1. XI. "Antićevi dani", nostalgično se u duhu vraćam tome rascvjetanom industrijskom kutu Njemačke. Doista, u tolikom opsegu ti i toliki dani o glasu svetosti Sluge Božjega – a sastojali su se od satova vjeronauka, predavanja za odrasle i sv. misa i propovijedi o evandeoskim krepostima Sluge Božjega – vjerojatno ne bi ni bili da nije u Misiji široke aktivnosti i vidovitosti misionara o. fra Petra Vučemila i njegova pomoćnika o. Josipa Božića kojima je na srcu, uz njihov ionako bogat pastoralni program i rad, da se čuje i proširi glas svetosti o Sluzi Božjem kod braće Hrvata na teškom i trnovitom putu tuđine.

Uz izvanredni vjersko-pastoralni i dinamični život i rad misije (oko 6.500 Hrvata), gdje nedjeljom vjernici (oko 25%) sudjeluju kod sv.

Iako se u Zagrebu nikada nisu susreli naši kandidati za oltar (sluga Božji o. Antić i sluga Božji kardinal Alojzije Stepinac), ipak su bili svetošću svoga života duboko povezani, o čemu spominje i ovaj članak

misa, obojica misionara djeluju i na drugim vjerskim dužnostima, kao što su karitativne, socijalne, kulturne djelatnosti, po kojima uvek i nanovo nadopunjaju i oživljaju kod svojih vjernika sve veću vjersku, moralnu i nacionalnu odgovornost i svijest, što se posebno pokazalo u ovim godinama monstruoznoga i srjakomunističkoga sotorskog rata protiv Hrvatske i Herceg-Bosne. Misionari su preko dobrih vjernika, te preko Nijemaca, sakupili i poslali u porušene predjele Hrvatske i Herceg-Bosne osamdeset i šest šlepera odjeće, hrane i lijekova uz nekoliko bolničkih kola.

O. P. Vučemilo, utemeljitelj i duša Dobrotvornog festivala „Stepinčeva katedrala”, nije imao razloga u zahvalnoj riječi skrivati vlastito zadovoljstvo i uzbudjenje pred oduševljenom publikom

I na kulturnom programu Misija je, također, vitalna, aktivna i živa. U njoj djeluje velika folklorna grupa, crkveni pjevački zbor za odrasle i djecu, te VIS, grupa mlađih, "Abstract personality" koja je među najboljima u iseljenoj

Hrvatskoj. Ipak, dalo bi se reći, za fra Petra i njegova prošlogodišnjeg pomoćnika o. Nedjeljka Brečića kao da to nije dosta. Prošle godine obojica ustanovljuju za Hrvate u Ludwigsburgu inozemni hrvatski dobrotvorni glazbeni festival s nazivom "Stepinčeva katedrala '91" koji je izveden u Ludwigsburgu i Zagrebu, a čist prihod od 110.000 DEM dodijeljen je za obnovu zagrebačke katedrale.

I ovogodišnji glazbeni festival "Stepinčeva katedrala '92" okupio je najpopularnija estradna imena naših pjevača i umjetnika (R. Boban, L. Carmen, M. Cetinić, D. Čaić, Šito i R. Čirić, Daniel, S. Doležal, D. Domjan, O. Dragojević, R. Dujmić, I. Fabijan, I. Heinl, M. Jelavić, T. Kesovija, Ljupka, Đ. Mašan, H. Matić, P. Panjković, N. Prša, "Srebrna krila", K. Slabinac, J. Stavros, V. Svoboda, I. Šerfezi, Z. Škender, "Trio Rio", E. Voća i D. Žanko, a voditeljica K. Urličić) i može se ustvrditi, izdigao se je po svojoj vjerskoj, nacionalnoj i umjetničkoj kvaliteti nad domovinske festivalne koji se održavaju u Splitu, Varaždinu, Krapini, Požegi, Zagrebu... Po svom sadržaju i novim pjesmama hrvatskih profesionalnih umjetnika glazbe, koji su izveli pjesme i skladbe (18. listopada) u veliko dvo-

Preko 1200 Hrvata sudjelovalo je u Bürgersaal u Ludwigsburgu, kako je donio „Stadt Ludwigsburg”, 20. X. 1992. str. 5, na Dobrotvornom festivalu „Stepinčeva katedrala '92”, a izrazito veći broj vjernika bijaše na „Antićevim danima” kod svetih misa u toj Hrvatskoj katoličkoj misiji

rani Burgersaal u Ludwigsburgu, bio je i za lijep broj njemačkih ljubitelja glazbe pun izražaj hrvatske nade, vjere, ljubavi, slobode i pobjede dobra nad zlom u teškome krvavome sotonskom ratu, koji je zadesio hrvatski narod od velikosrpskih osvajača.

No, to održavanje festivala "Stepinčeva katedrala '92", koji je izведен i u Düsseldorfu (17. 10), kao i u Australiji u Perthu (23. 10), Melbourneu (24. 10) i u Sydneyu (25. 10) uz svečanu završnicu u Zagrebu u koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski (31. 10), ima svoju povezanost s glasom svetosti o. Antića čiji su lik sa sličicama i po knjigama "Tješitelj čudotvorni" prenijeli o. Vučemilo i o. Božić preko Tokija do Hrvatskih misija Camberre, Perth, Melbournery i Sydneya. A uz to, ne može se zaboraviti, o. Antić je za života bio najprije duhovno povezan sa slugom Božnjim Alojzijem

Stepincem i njegovom katedralom, bolje reći, Nadbiskupskim kaptolskim Dvorom, kada je o. Antić (poznato iz svjedočanstava) snagom svoga duha, ljubavi i vjere veoma često tješio, hrabrio i duhovne snage davao Nadbiskupskom Stolu u poratnim teškim progonstvima Crkve u Hrvatu. O. Antić je i prvi uspio, pripremivši sestre bolničarke s "Rebra", da se dode do kardinala Stepinca zatvorenog u Krašiću (kuća zatočeništva), a to bijaše gotovo nadnaravno čudo, i ustanovi njegovo teško oboljenje od leukemije. Kod ovoga vrijednog spomena bilo bi važno i Stepinčev pismo o. Antiću, koje mu je kardinal tajnim putem poslao; toliko važno kao i čudo ozdravljenja paralizirane djevojčice (danas živi i prof. u Splitu), a to čudo slobodno se može pripisati obojici naših časnih kandidata za oltare Crkve, za blaženike i svece.

AV

INTREVJU

BIO JE PREVIŠE BLAG

Ratna događanja primorala su o. fra Ivana Bilušića da ostavi Knin, zatim Drniš i da nade mir svojim staračkim godinama u samostanu Gospe od Zdravlja u Splitu. Slušni aparat pomaže mu da bolje čuje. U mjesecu siječnju 1992. navršio je 78 godina. Zamolih ga za kraći razgovor o ocu Anti Antiću koji je fra Ivanu bio odgojitelj. Prigodom reda prezbiterata kojeg je fra Ivan primio 7. travnja 1940. s ostalim kolegama u Makarskoj, fra Ante Antić piše pismo visovačkom gvardijanu i moli ga: "Stoga bih želio i zamolio Vas, da ih toga dana preporučite u svetim molitvama, posebno u svetoj misi, da na njih Gospodin izlje obilato svoju milost i učini ih pod vodstvom Duha Svetoga dosljednim službenicima svoje slave na korist našeg naroda i Provincije."

O. JOZO ŽUPIĆ: Fra Ivane, Vi ste poznavali fra Antu Antića?

O. IVAN BILUŠIĆ: Kako ne, bio je magistar 4 godine, od 1936 do 1940.

O. JOZO: Kakav je bio kao magistar?

O. IVAN: Kao magistra nisam ga mogao pojmiti nego kao sveca. Kad bih ja došao u njegovu sobu, uvijek bih ga našao gdje kleći i moli. Jednom sam došao k njemu na duhovni razgovor, a

on će: "Ti muči (šuti), a ja ću govoriti tvoje mane." Onda je izbrojio sve. Više nego sam ja znao. Kažem ja u sebi: "Ovo je jedino Duh Sveti nadahnuo da je ovako mogao zaći u moju dušu i upoznati sve te moje pogreške i sve što mi je manjkalo."

O. JOZO: Jeste li se isповijedali kod njega? Ako jeste, je li vas bilo strah? I jeste li se morali isповijedati kod njega?

O. IVAN: Neki su se isповijedali kod pok. fra Marka Ivandića, neki kod Božitovića, a ja sam se redovito isповijedao kod njega. Nisam imao straha.

O. JOZO: Je li prema đacima bio strog?

O. IVAN: Ja mislim da je bio previše blag. Tako je bio jedan slučaj: pokojni fra Bože Vuco zove na pjevanje, ja sam bio "nediljaš" i zvonio sam. Đaci nisu došli. Eto ti fra Bože, uze zvono i baci ga u kupus. Onda, eto magistra, smije se, puca od smijeha. Pita fra Božu: "Što je, oče fra Bože?" Fra Bože će njemu: "A što će zvono kad nitko ne sluša zvono?!" Onda je magistar zvonio i đaci su se skupili. Tada je pitao oproštenje u fra Bože jer bogoslovi nisu došli i nisu ga poslušali.

O. JOZO: Je li Vam predavao neki predmet u bogosloviji?

O. IVAN: Jest. Čitavo vrijeme predavao je liturgiju. Odlično je predavao, iako je pomalo muckao.

O. JOZO: Što je u predavanjima osobito naglašavao?

O. IVAN: Osobito je naglašavao pitanje euharistije. To je srž duhovnog života. Tu ćemo jedino naći utjehu i boriti se protiv svih mana. Naglašavao je pobornost Blaženoj Djevici Mariji i Srcu Isusovu. Uvijek je davao neke sličice. Iako je on malko zamuckivao, njegov duhovni žar nas je osvajao i u predavanjima i kod egzorti – duhovnih razgovora.

O. JOZO: Kakav je bio kod ispita?

O. IVAN: Kad bi tko zapeo, on bi kaže: Ti si se malo pomeo, ispravit ćeš to drugi put. Hrabrio je, junaci.

O. JOZO: Je li držao meditacije o smrti i kako je fra Ante gledao na smrt?

O. IVAN: Da, držao je meditacije o smrti. Obično bi govorio: Kakav život, takva će nam biti i smrt. Svakome mora doći, zato uvijek moramo biti pripravljeni. Bio star, bio mlad, smrt nas može zadesiti. Ako se nađemo u milosti Božjoj, idemo k Bogu, ako ne, onda kazna.

O. JOZO: Što bi poduzimao kad bi obolio neki bogoslov?

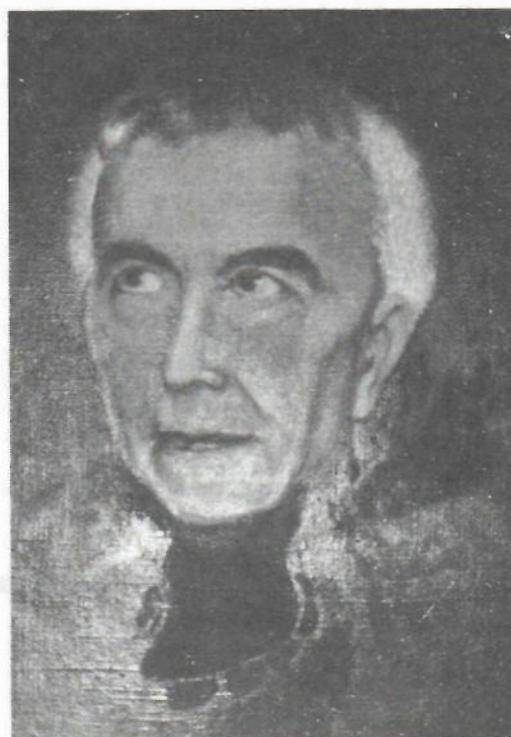
O. IVAN: Kad je bio bolestan pok. Andelić, fra Ante je bio pokraj njega i slao je nas pojedine da ga čuvamo, jer takva je bila bolest da bi se koji put htio baciti na prozor. Fra Ante ga je svaki dan ispovijedao. Nas je molio da i mi pripazimo na njega. Gvardijanu bi preporučivao da bolesnicima dade bolju hranu, da ih okrijepi, da ozdrave, da će vrijediti za Provinciju, da će biti svećenici i slično. Meni je uvijek preporučivao da se čuvam, jer sam imao pleuritis. Slao me na marendu.

O. JOZO: Je li fra Ante koji put obolio?

O. IVAN: Jest, nekoliko puta. I ja sam mu nosio kavu. Đaci su mu nosili po redu. To bi bilo najviše tri do pet dana da bi bio u krevetu.

O. JOZO: Ako bi trebalo bogoslovima kupiti hlače ili nešto slično, što bi učinio?

O. IVAN: Odmah je išao pok. Božitoviću. On je bio gvardijan, pa bi mu re-

Ova slika od ak. umj. Borisa Bahuneka, kako neki kritičari zapažaju, silno simbolizira sjajnu dobrotu i zanos svetosti o. Antića, a upravo ga (prema svjedočanstvima) takvoga doživljavaju mnogi njegovi svjedoci: klinci, studenti, penitenti, pokornici, kao i oni koji su od njega tražili savjete i pomoći u potrebnama života. Taj portret lica i očiju po Bahuneku upravo promatrača zanosi do puta evanđeoske savršenosti

kao: "E. triba mi ovo... triba, triba... triba..." Kaže mu gvardijan: "Fra Ante, ko će tebi uvijek davat, ti samo: daj, daj, a ne pitaš ima li?" – "A mora, mora, nema dak." Osobito zimi, nikad nije bilo pitanje hoće li dati, neće li dati. Imao je širinu. I sam je preporučivao da se zimi obučemo dobro, jer znao je reći: "Možete ozepst, obolit. To nije luksuz, to je potreba."

O. JOZO: Vi ste, fra Ivane, čistili prostorije, obrađivali vrt. Kako je fra Ante pazio na sve to?

O. IVAN: Pazio je na to. Samo je on znao neke poštediti. Zato bi se koji put neki pobunili. Neke je dopalo češće, a neke ne bi nikada. On je imao razloga: taj i taj je bolestan. Sjećam se jedne zgode. Mi igrali balote i kad smo pošli ća, jedan bogoslov koji je bio bolestan poli po meni punu kantu vode s drugoga

kata. Ja poletio za njim da ga klepnem, a magistar će: "Ne, fra Ivane, ne fra Ivane, on je bolestan!" Tako mi je to prošlo. Kod obrađivanja vrta rasporedio bi da svakome dode pomalo.

O. JOZO: I Vi držite da je bio svet?

O. IVAN: Ako on nije zaslužio svetost, onda rijetko tko može. Uvijek je bio u prisutnosti Božjeg. Uvijek je molio. Uvijek u kapeli. Ako nije u sobi, onda je u kapeli. Nama bi govorio: "Braćo moja, braćo moja, priko dana spomenite pobožne uzdahe a na šetnji budite izgled Makaranim!"

O. JOZO: Išao je s vama, đacima na šetnju?

O. IVAN: Da, često je išao.

O. JOZO: Je li se s vama, đacima slikao?

O. IVAN: Da. Ja sam imao te slike. A sada, to je sve ostalo u Kninu. I pisma su neka ostala.

O. JOZO: On Vam je pisao?

O. IVAN: Pisao mi je puno dok sam bio u Sinju, a osobito kad sam bio u Prološcu. U Sinj je više pisao pisma duhovnog sadržaja. U Proložac su stizala pisma radi pomoći siromašnima. Znao je da je ta župa malo bogatija, da sam ja inače obilat u davanju pa sam ja njemu davao i slao u hrani, novcu ili u čemu drugome. Poslije je pisao, uvijek zahvaljivao. Dvaput je dolazio u Proložac, a u Sinj je dolazio češće.

O. JOZO: Kako ste reagirali kad ste čuli da je fra Ante umro?

O. IVAN: Na me je to silno djelovalo. Dva-tri mjeseca prije njegove smrti ja sam došao u Zagreb. Tražim ga. Nema ga. Kad ja u kor, a on ono u sjedalici, raširio ruke i moli, zaklinje, digao ruke. Ja kažem: Što je ovo, Bože moj? Bio je teško bolestan, a ipak došao u kor, raširio ruke, vapi, moli. Kad sam ja došao, jadan se skupio, digao se i porazgovorio sa mnom. Kaže mi: "Eto, moj fra Ivane, brzo ču ja ići Bogu svome. Budi dobar, čuvaj se." Tako.

Razgovarao: fra Jozo Župić

ANTIĆEVE UPUTE VOJNIKU

„Ti se nalaziš na vojnoj dužnosti. Ti se svaki dan vježbaš, da postaneš dobar vojnik. Tvoje je vježbanje dvostruko: 1. tjelesno, da se osnažiš, da fizički ojačaš, da znaš baratati svakim oružjem i braniti svoju dragu domovinu. 2. Vježbaš se i duševno, da znaš podnositi svaku nevolju, patnju koja prati Tvoj život. Učiš se snalaziti u borbi, izbjegavati pogibelji i nositi terete, koje život nemeće.“

Prilagodiš li sve ovo vježbanje svome zvanju koje si odabrao, onda slijedi krasna pouka za Tebe i neprocjenjiva korist za Tvoju budućnost. Tvoje zvanje od Tebe traži cijelog čovjeka. Život je uvijek bio težak, a pogotovo danas. Tvoje zvanje traži kako krepko zdravlje, da uzmognes nositi sve trude i teret, koje ono traži. Tvoje zvanje još više zahtijeva duševnu snagu, da čovjek može odgovoriti svome idealu, za nj trpjeti, za nj se odricati, za nj sve podnositi.

Sadašnje vježbanje jako će Ti dobro doći, budeš li samo znao sve uskladiti sa svetom voljom Božjom. Ništa se ne događa bez svete volje Božje. U svemu se podloži Bogu i ljubi Ga čistom savjesti, srca, duha i tijela. Ljubi Ga vršenjem svojih dužnosti, ljubi Ga uslugama prema bližnjemu, ljubi Ga ustrpljivim podnošenjem svih svojih truda, radova i poslova, kao i svih uvreda i poniženja koja doživiš. Ljubi Ga da Mu se sačuvaš vjeran u zvanju i molitvi. Pazi na svoje vladanje, neka svaki, bilo stariji bilo kolege, u Tebi vide ideal – kreplost. U Tvome pravcu uvijek djeluj pozitivno, jer „verba movent exempla trahunt.“

Neka u Tebi svaki vidi snagu, ljepotu Evanđelja, nauk i život Isusov.”

(Pismo II/14)

Fra Ante Antić.

IZ VAŠIH PISAMA

Cijenjeni oče Vicepostulatore!

Nekoliko godina primam Glasilo Vicepostulature sluge Božjeg o. Ante Antića. Glasilo me oduševljava svojim bogatim duhovnim sadržajem i tako obogaćuje i moj duhovni život. Posebnu pozornost obratila sam na mnoge molbe i uslišanja dobrog oca Antića. Potaknuta time, obratila sam se i sama jednom molbom Sluzi Božjem.

Prije 30 godina na sv. krštenju kumovala sam jednoj djevojčici. Iz raznih ljudskih obzira njezinih roditelja, naročito majke, u prijašnjem državnom sustavu moje kumče nije dobilo vjerski odgoj. Kao kuma bila sam žalosna i bespomoćna. Stupila je u civilni brak koji je trajao svega dvije godine. U braku je dobila dijete – sina. Rastavila se od muža i s djetetom se preslila kod svoje majke. Više puta u razgovoru je spominjala da želi krstiti sina, ali to je bila samo želja. Potresena njezinim životom, zatražila sam pomoći Dobrog oca Antića. Više godina molila sam svakog dana kratku molitvu Sluzi Božjem za svoje kumče, da zadobije milost svete vjere, da primi sakrament sv. ispovijedi, sv. pričesti, sv. potvrde i da krsti svoje dijete. Da se sve to ostvari, s ljudskog gledišta bilo je prilično komplikirano i neizvedivo. Više puta mi je dolazila misao da prekinem s molbom i molitvama. Unatoč tim mislima ostala sam uporna i nastavila s molitvom. Prolazili su dani i mjeseci, a na moju veliku radost sve je krenulo na dobro. Prvo je došlo do krštenja njezina sinčića koji je imao 5 godina. Iza toga, moja kumica odlazila je svećeniku na pouku kako bi mogla primiti ostale svete sakramente. Ove godine u noći uskrsnog bdjenja moja kumica primila je prvu sv. pričest i sv. potvrdu s ostalim katekumenima. Te noći bila sam prožeta velikom radošću s obiljem suza radosnica.

Sveke nedjelje viđamo se na sv. misi koju zajedno slavimo s njezinim sinčićem. Dobra je i brižna majka. Dobrom ocu Antiću obećala sam, ako usliša moju molbu,

da će slučaj opisati i poslati na Vicepostulaturu, što i činim. Hvala dobrom ocu Antiću.

Molim Nebeskog Oca za sav rad i trud Vicepostulature i da što prije o. Antića ugledamo na oltaru.

Ada Adamović, Čakovec

Šaljem vam kratko svoje pismo da u njemu izrazim svoju vjeru, odanost i zahvalnost dragome Bogu koji je vječno uz čovjeka i koji pomaže po čudesnom zagovoru sluge Božjega oca Antića.

Imala sam na prvom polugodištu šk. god. 1991/92. negativnu ocjenu iz povijesti i bojala sam se da će mi je profesor zaključiti, a željela sam da mi bude najmanje vrlo dobar. Obratila sam se vjernom molitvom dobrom ocu Antiću i želja se moja po njegovu zagovoru ostvarila – ispunila.

No, još draže od ocjene što mi je sluga Božji o. Antić ispunio jest da se brat moje priateljice oslobođio jugoarmije, bivše JA. Kako je nesretni agresorski jugosrbijanski rat sa sotonskom zločom navalio na našu dragu Hrvatsku da je pretvorio u srpsko ropstvo, tako je brat moje priateljice, kojog je umro otac (u vrijeme rata), na odsluženju vojnog roka postao u vojsci kao zatočenik; nije se mogao vratiti kući, niti je mogao javiti što se s njima događa. Kako su svi bili siromašni u kući, a ostali bez oca, teško su spajali kraj s krajem i kruh su kupovali na dug, odlučila sam se moliti da Bog po zagovoru dobrog o. Antića pokaže svoju milost da im se brat vrati kući, da se spasi od jugosrboarmije. I to se ispunilo nakon moje molitve Slugi Božjem. Uspio se oslobođiti na Uskrs, 19. travnja. To mi je bilo najdraže što sam molitvom postigla.

Ovim kratkim dopisom želim doprinijeti bar malo zrnce za moći glas svetosti oca Antića i njegov veliki zagovor.

I. L., Imotski

Kako je obljetnica smrti služe Božjega o. Antića ove godine pala na Čistu srijedu, moja je župa Studenci proslavila njegov dan u nedjelju 8. ožujka, i to sv. misama u 9, 11 i 15 sati s propovijedima i molitvama za beatifikaciju i kanonizaciju našega o. fra Ante Antića, kao i blagopokojnoga kardinala dr. Alojzija Stepinca; obojica su bili sveti ljudi, ljudi molitve i posvećenja svoga života Bogu i bližnjemu.

Ja mogu posvjedočiti, jer mi je o. Antić bio magistar u bogosloviji u Makarskoj, da je svatko tko je imao priliku s njime živjeti ili da ga je vidio ili se s njim dopisivao, mogao doživjeti da je o. Antić bio trajno upronjen u Boga i savršeno povezan s Bogom po dubokoj molitvi. Za njega nije bilo dovoljno reći da je uvijek molio, nego da je bio on sam sáma molitva. Ako je itko, moje je skromno mišljenje, izvršio Isusovu zapovijed: „Molite bez prestanka”, to je izvršio dobri otac Antić.

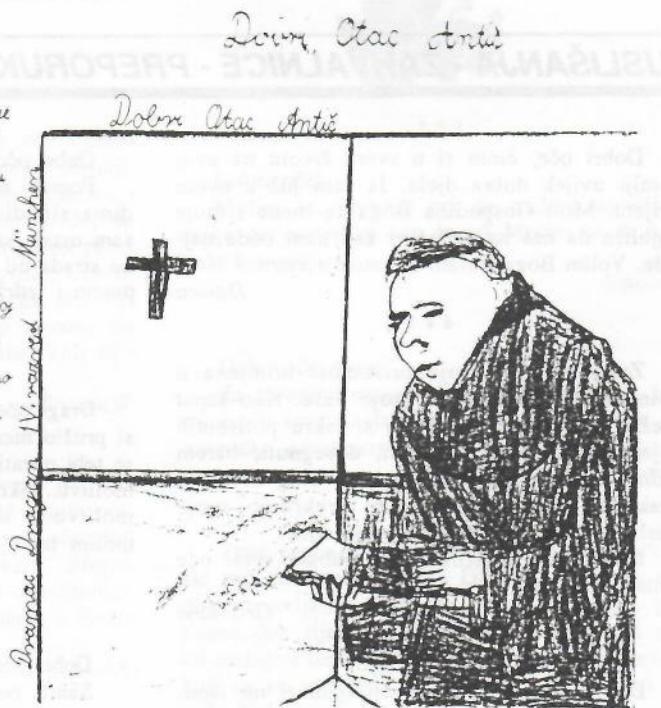
Jer sam propovijedao o potrebi svakidašnje molitve, posebno obiteljske, mojim dobrim vjernicima sam preporučio da svoje molitve i prošnje Bogu upućuju po zagovoru služe Božjega oca Antića. On je moćan bio kod Boga, mnogi su to osjetili, za vrijeme svoga zemaljskog života, a sada nam je još moćniji kad se nalazi u nebu. Svaka primljena, dobivena i očita milost neka se izravno javi Vicepostulaturi, ili neizravno preko mene, a ja ču o tome rado javiti Vicepostulaturi.

I blagopokojni nadbiskup i kardinal Stepinac i skromni i pobožni o. Antić, koji su očitovali vidljive znakove svetosti i herojskih kršćanskih kreposti, neka zasajaju na nebu ne samo hrvatskog naroda nego i na nebu svih naroda našega planeta. Oni su najsvetlijii putokazi i za duhovnu obnovu naše Crkve i našega naroda...

*Pozdravljam, u Kristu odani
o. fra Ante Sekelez*

Molim zagovor dobrog
oca Antića za mama i
tatu da im Bog da snage
u kućnjama Molim za
moja dva bolesna brata i da
mene novode izsto svetim
putem duhovnog zavjeda
Zahvaljujem Bogu, Majci Božjoj
i dobrom oca Antiću za male
šku O Kristinu koja je sretno
rođena bez ikakvih posljedica.

Dječak iz Münchena
svojom iskrenom molitvom
utječe se nebeskom
zagovoru Sluge Božjega
i zahvaljuje na sretnom
rođenju svoje seke

DOBRI NAŠ OČE ANTE!

Ko duga iza proljetne kiše
I njene žarke boje na nebu
Tako i Tvoja duša, oče Ante, blista
Jer život si dao za Isusa Krista.

Duša je Tvoja puna sjaja
Koja svijetli na sve strane,
Ona je uzor svima nama
Ona je melem za naše rane.

Ti budi zraka na našem putu,
Svijetli nam žarom ljubavi svoje,
Uslišat će Gospod slugu svog
I vapaje žarke sve djece Tvoje.

Čuvaj nas, o sveti Antiću naš,
Ti moli za nas jer jadi nas prate.
Teško je danas na križu biti
U jadima našim, Ti nas, oče, štiti.

Dižemo ruke, slavimo Boga
Što nam dade anđela – Tebe,
Čuvaj nam dušu od đavla zloga,
Čuvaj nam život od sile klete.

O, moli za nas kad klonemo, oče,
Vrati nam snagu, vjeru nam spasi.
I kad nam nadi više mjesta nema,
Blagoslov Tvoj nek nam život kras.

Svetost se Tvoja po svijetu širi
Jer uzor si svima i pomoći i nada.
I kad nam duša u nevolji grca,
Moli za naš narod da više ne strada.

Denka Antunica – Petrović

USLIŠANJA - ZAHVALNICE - PREPORUKE

Dobri oče, činio si u svom životu na ovoj zemlji uvijek dobra djela. Ja sam još u ovom svijetu. Moli Gospodina Boga za mene i moje najbliže da nas ne zaboravi kad nam bude najteže. Volim Boga i ufam se samo u vjeru.

Danica

***

Zvao si me! Tvoja prisutnost uronjena u tišini plavila je dlanove moje duše. Kao šapat nježnog povjetarca podržao si iskru potisnutih osjećaja. Želim oživotvoriti, dosegnuti, barem jedno maleno zrnce tvoga presvetog života i beskrajnu poniznost. Bilo bi prekrasno svoje misli zauvijek nasloniti na tvoju riječ.

Danas sam osjetila tvoju ljubav, sveti oče Ante Antiću!

Grozdana

***

Dobri oče Antiću, zahvaljujem ti na ispunjenju moje želje i molitve.

Ksenija

Dobri oče Antiću!

Pomozi mi da te u dobroti prema Bogu i ljudima slijedim. Molim te da mi pomognes jer sam ostala sama i nemoćna. Pomozi da moj sin ne strada od ludog rata, da moja kćer ide dobrim putem i izdrži. Pomozi molitvom pokojne.

L.M.

***

Dragi oče Antiću, hvala ti za sve dobro koje si pružio meni i mojima najbližima za koje sam se tebi obratila. Puno puta dosad uslišio si moju molitvu, tako te molim da i danas primiš moju molitvu i uslišiš je. Daj da položim ispit, molim te.

Ivana

***

Dobri oče Antiću!

Samо tvoja moć i molitve mogu napraviti čuda.

Elena

Dobri oče fra Ante! Utječem se Tvojome zagovoru da se sva moja obitelj okupi na svom ognjisu. Pomozi da ove strahote rata ne ostave posljedice u našim dušama. To te mole programici iz Konavala, župa Čilipi.

J.R.

***

Oče magistre, fra Ante, moli kod Boga da gladni dobiju hrane, da se žalosni utješe i da u Hrvatskoj bude MIR!

Tvoj učenik

***

U ovom strašnom ratu svaki dan sam molila o. Antu Antića da zaštiti našu jednu Hrvatsku. Sada, kad su Cavtat, Konavle i Prevlaka opet u sklopu matice zemlje, želim izraziti svoju veliku zahvalnost o. Anti za Njegov moćni zagovor pred Gospodinom. Neka to bude prilog za Njegovu beatifikaciju.

Božena Novosel, Zagreb

***

Dragi oče Antiću,
Vodi moju obitelj u Božjoj providnosti do potpunog našeg predanja u volju Božju i preporuči nas svakog srcu Isusovu i Marijinu, da bi svojim životom služili sreći svih ljudi i tako svjedočili Božju prisutnost među nama.

Mirislava Dugum

***

Dragi i dobri oče Antiću!

Utječem se tebi za pomoć; za mir našem narodu, za moj duševni mir i mir moje obitelji. Molim Te, pomozi mi da ozdravim duševno i tjelesno; neka se nada mnom dogodi čudo, da mogu roditi još jedno dijete i izvesti ga na pravi put na dobrobit naše zemlje i svete Crkve. Pomozi mi da nađem posao i da ga pošteno obavljam ja i moj T. i da ostanemo zajedno do moje ili njegove smrti, u dobru i zlu. Voli te i cijeni

Branka B.

***

Dobri oče Ante Antiću, neizmjerna ti hvala za svu veliku dobrotu koju iskazuješ svima potrebitima koji ti se obraćaju. Puno puta smo bili na zapanjujući način uslišani. Hvala! Preporučujem ti i dalje sve jedne, tužne i obeshrabljenice. Udjeli nam i dalje nade i pouzdanje u Božju ljubav i providnost.

J.A.

***

Dragi oče Antiću!

Molim te, pokaži put duši moga brata jedinoga. Od svega srca te molim, čuvaj moga malog Dina jer je on sve što imam. Neka si blažen i svet!

Tijana Ž.

***

Blaženi oče Antiću!

Ti znaš, blaženi oče, koliko je nemirno moje srce. Preporučujem ti se od danas pa nadalje, udijeli mi mir, obrati mi Mirka za koga te posebno molim i daj nam zdravlje duše i tijela. Pomozi sve beskućnike, udijeli im toplinu i ljubav obiteljskog doma.

Žana

***

Dragi oče Antiću!

Molim te, budi uz mene u ovim teškim i neizvjesnim vremenima. Pomozi mi da očuvam jedno prijateljstvo koje je trenutno u velikoj krizi; daj mi snage da ustrajem i da dokraja položim preostale ispite.

Zahvalna Tvoja D

***

***

Dobri oče!

Molim te, pomozi mi da nađem dovoljno snage da prebolim ovu tugu! Molim te da sve bude kao prije.

Nikolina

***

Dragi oče Ante!

Za života si mnogima bio duhovni vođa. Uzmi me u svoju zaštitu i pomozi mi na putu redovničke savršenosti.

Nikola

***

Tvoj zagovor neka prati naš patnički hrvatski rod. Moli nam MIR i DOBRO. Budi uz nas dok obnavljamo porušenu nam Domovinu, posebno dok liječimo srca skršena. Osloboди nas od mržnje i osvete. Povjeram Ti Štefici i Damira koji će se vjenčati. Budi svojim zagovorom uz njih. Neka uspije njihov brak.

Tvoja zahvalna A.H.

Dobri oče fra Ante, utječem se Tvojim zagovoru za svoju djecu, za njihovo duhovno dobro. Daj da žive u duhu sv. Evđelja da ih ne zavede zloduh ovoga svijeta.

Jedan otac

***

Dobri Oče!

"Vrati nam radost i veselje"... Obnovi nas u ljubavi, praštanju... dobroti...! HVALA!

M.S.

***

Dobri oče Antiću, blagoslov iz vječnosti malu Anu i svojim moćnim zagovorom podari joj zdravlje. Hvala Ti što ćeš to učiniti – Amen!

S. Cecilija

***

Dragi i dobri oče Antiću! Molim Te, isprosi od Boga zdravlje i obraćenje Stjepana M.

Zahvalna Mira

***

Oče Antiću – pomozi! Pomozi! – HVALA!
Zagovaraj nas!

S.B.

***

Oče Ante! Tvoja je sobica u Makarskoj ostala čudesno sačuvana u ratu. Moli za naše programatike koji su ostali bez domova, bez dragih, da ih Očeva ljubav uzme u posebnu zaštitu svoje Providnosti. Izmoli čitavome svom narodu obraćenje i dubinsku duhovnu obnovu, a da im u tom pomažu duhovni i svjetovni poglavari. Preporučujem Ti zarobljenog nečaka. Hvala.

S. Klaudija D.

***

Oče Antiću!

Sve si me uslišio što god Te moja duša prosila. Hvala Ti, moj dobar i sveti oče Antiću. Uvijek ću Te hvaliti i veličati Boga za Tvoju svetost. Daj, Bože, da doživim i proslavu Tvoga proglašenja svetim. Tvoja vjerna službenica

Marija V.

***

Oče Antiću, hvala što me pratiš. Ne puštaj me iz vida ako ja i zaboravim moliti. Pomozi na putu čistoće i strpljivosti i da mami očvrsne zdravlje, osobito oko. Tu su i naša djeca koju Ti svesrdno preporučujem da ih vodiš Presvetom Srcu i Blaženoj Gospici. Svima nama nađi svete isповjednike, makar i na smrtnom času. Naš dobar fra Ante, molim Te za Bogu ugodan i sadržajan život. Osobito nam izmoli predanje u Božju providnost i ufanje, te nam svima isprosi mir Božji.

Helena B.

Evo, doša san iz daleke Australije u Domovinu. Neka dragi Bog dade mir Domovini i blagoslovi sve narode koji žive u njoj.

Zvonko G.

***

Dobri oče Ante, molim Te pomozi mi svojim zagovorom kod Gospodina: da ozdravim i da se riješi moj stambeni problem. Ja sam tako nemocna, no vjerujem čvrsto da mi Ti, dobar Oče, možeš pomoći. Hvala Ti, Oče.

Ljubica

***

Dobri! Reci Isusu samo jednu riječ... i ozdravite ću. HVALA!

***

Sveti Oče!

Samo da ja ne budem kriva, samo da ne radim nešto naopako. Pomozi da progledam. Da se raščisti ovaj košmar u meni. Da izadem u svjetlo i radost. Da ponovo progledam.

***

Sveti oče Antiću! Molim te, moli za nas da nam dragi Bog dadne barem samo malo više vjere da vjerujemo kako ove želje koje ti govorimo mogu zaista biti uslišane i bit će – samo ako Te zamolimo i – vjerujemo.

D.J.B.

***

Dragi oče!

Evo nas iz Waiblingena, mjesta u Njemačkoj, u crkvi Gospe Lurdske i na Tvome grobu. Srce nam jače kuca od uzbudjenja. Osjeti se Tvoja blizina, Tvoja dobrota, Tvoj blagi pogled. Došli smo sa željom da Tebi, Oče, ostavimo našega sina koji je bez nas u Zagrebu. Da ga Tvojim zagovorom dragi Bog čuva od svega zla, da uči svoju školu i život svoj usmjeri prema dobru, a to je Bog.

Njegovi roditelji
Ivana i Mladen

***

Hvala Ti, Dobri,
što slušaš tišinu koja se razliježe
mirisom tamjana na Tvome grobu;
što gledaš titraj ljubičastog plamena svijeće
zapaljene toplinom srca;
što blagoslivljaš sklopljene ruke
dodirom neba!

Hvala Ti, Dobri,
što Ti uvijek iznova mogu doći
i što Ti – nekoć siromašan na zemlji –
sada bogate darove s neba dijeliš.

Suncica

Sveti oče Ante! Na sv. oca Franu dobile smo otkaz iz sobice. Pomozi nam naći drugi smještaj.

Ranjena prognanica sa starom majkom iz Dervente

***

Dobri Oče, pomozi za sretnu vječnost svima koji padoše za Domovinu, a nama svima pomozi da rastemo u svim evanđeoskim vrlinama.

M.C.

***

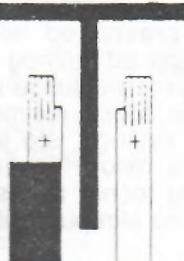
Sveti oče Ante Antiću, isprosi mir i slobodu za naš narod da se svi prognanici vrate što prije svojim domovima i započne obnova naše domovine Hrvatske ne samo materijalnim preporodom nego i duhovnom obnovom. Ža sebe i moga sina, molim Te, zagovaraj kod Blažene Djevice Marije i Isusa Krista zdravlje i radost, te mir u našim srcima. Unaprijed hvala.

Zdravko G.

***

NAŠI POKOJNICI

Pred nama su pošli u vječnost
štovatelji o. Antića:

GOSPODINE
UDJELI IM
POKOJ VJEČNI!

O. Ivan Keravin, karmeličanin – Zagreb
S. Vianeja Brkić – Zagreb
Iva Šopić – Rijeka
Č.S. Hugolina Miljković – Split
Dr. o. fra Jerko Fućak – Zagreb

O. FRA STJEPAN (IVAN) ŠANDRIĆ

U četvrtak 20. kolovoza 1992. okrijepljjen otajstvima svete vjere umro je kao prognanik u franjevačkom samostanu u Omišu o. fra Stjepan Šandrić u 79. godini života, 61. redovništva i 55. svećeništva.

Rođen je 1913. u selu Karakašica, župa Čudotvorne Gospe Sinjske, gdje je završio osnovnu školu i klasičnu gimnaziju. Franjevački je habit obukao i prve je zavjetne položio u Zaostrogu 1931/32, a filozofsko-teološke studije je završio u Sinju i Makarskoj od 1932. do 1938. nakon kojih je 1938. u Splitu zaređen za svećenika i mladu misu proslavio na oltaru Čudotvorne Gospe Sinjske. Od 1939. do 1948. studirao je uz manje prekide na Filozofском fakultetu u Zagrebu filozofska-matematički studij iz čega je apsolvirao i od 1946. do 1985. bio veoma cijenjen profesor matematike i fizike na Franjevačkoj gimnaziji u Zagrebu i Sinju.

Izvanredno nadaren s prirođenim darovima čiste inteligencije, fra Stjepan najprije bijaše u svemu franjevac prave siromaštine, dobrote, poniznosti i ljubavi, zbog čega bijaše posebno cijenjen i poštivan, a od milja nazvan „FRA STIPIŠOM“. Iako je u dubini svoje divne i plemenite franjevačke duše živio uvijek kroz cijeli život kristalne jasnoće franjevačke jednostavnosti, fra Stipiša ne imaše sebi jednaka premca u području čiste filozofije, teologije, kanonskog prava kao i klasične grčke i rimske literature. Uz veoma marljiv profesorski život i rad, na njegovu stolu uvijek su se mogla naći najlepša djela klasikâ i djela s područja teologije i filozofije. S velikim talentom znao je čistom jasnoćom i kritičkim duhom rasuđivati vječno od vremenitog, moralno od nemoralnog, pravno od nepravnog, dobro od zla, lijepo od ružnog i sveto od profanog. Vjerovao je najdublje u nebo, u uskrsnuće i pobjedu dobra, recimo i sveopću slavu i vječnost svetoga, što je iznad svega želio živjeti, a mnogi su ga lanci na tome smetali zbog točnih nijansi koje su mu zadavale brige do skrupuloznih muka.

O. Stipiša, kao prefini duh franjevačke ljepote, poniznosti i misli, u svome širokom horizontu čistog franjevaštva, bijaše od studija teologije i jedan od prvih koji je čistoćom refleksije svojega uma zapažao nadnaravni i evandeoski život svog magistra o. fra Ante Antića, o kome će uvijek i svagdje s velikim poštovanjem i ljubavlju

govoriti kao svetom, poniznom, pobožnom i savršenom franjevcu, redovniku i svećeniku. Fra Stjepan će, često je govorio, o. Antića nalaziti u trajnoj adoraciji, akciji i meditaciji pred Presvetim Sakramentom, i to u kasnim noćnim satima, što je na njega silno djelovalo. U svom svjedočanstvu dao je veoma jasne dokaze Antićevih herojskih kreposti, a čistim, realnim i objektivnim svojim sudom uvijek mu je bila kritika, koju je pred svakim javno iznosio: „Ako o. Antić nije bio svet i pravi svetac, onda na svijetu i u Crkvi nije bilo ni svetih ljudi, ni svetaca.“

Svetu misu zadušnicu i sprovodne obrede (21. kolovoza) u crkvi Čudotvorne Gospe Sinjske, kod kojih je sudjelovalo preko sto koncelebranata, predvodio je splitski nadbiskup msgr. Ante Jurić s pomoćnim biskupom dr. Petrom Šolićem i mp. provincijalom o. fra Pavlom Žmirom. Oproštajnim i zahvalnim riječima s dragim pokojnikom su se oprostili nadbiskup, provincijal, njegov kolega mp. o. J. Lovrić i direktor klasične gimnazije o. Blaž Toplak.

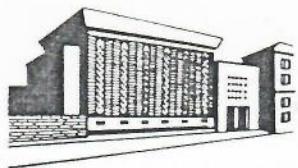
U sigurnoj vjeri da je i dragi fra Stipiša, zbog vjernog služenja Bogu, ljudima, kao i vječnoj Istini i Pravdi, ušao u vječnu radost svoga Gospodara, i to svom puninom duše svoje, za svu njegovu plemenitost ostaše mu zahvalne sve generacije njegovih učenika.

V.

MILODARI U FOND ZA VICEPOSTULATURU I TROŠKOVE BEATIFIKACIJE

Josip Stošić – Zagreb (500); Obitelj Borović – Zagreb (2.000); Bea Derenčin – Zagreb (1.000); Branko Gabrić – Metković (300); Drago Hajek – Zagreb (1.000); Ivanka Tadić – Kaštel-Kamberovac (1.000); Željko Ćubrić – Sibenik (2.800); Deša Gabrić – Metković (1.000); Zora Podrug – Sinj (1.000); Marija Koračević – Brela (2.000); Jelka Matijašević – Baška (3.000); Denka Antunica-Petrović – Ston (800); Obitelj Strojin – Zagreb (3.000); K.M.B. – Zagreb (500); Anica Zupan – Zagreb (1.000); Katica Šlogar – Zagreb (500); Adela Starc – Maribor (400 tolara); Ružica Đureković – Zagreb (300); Miro Sambunjak – Zagreb (300); Magdalena Crevar – Zagreb (400); Danica Majetić – Zagreb (150); Josipa Živičnjak – Zagreb (1.500); Štefica Živičnjak – Zagreb (150); M.O. – Zagreb (40.000); vlč. don Josip Baković – Pirovac (25.000); vlč. don Drago Bilić – Jezera (6.000); Nevenka – Jezera-Melbourne (50\$ USA); O. Đinko Bošnjak – Podbablje (100 DEM); Slavica Pogački – Zagreb (1.000); Luce Klarin – Pirovac (100); Mirisava Đugan – Gradac (10 DEM); Jelisava i Nevenka Korljan – Gradac (10 DEM); B.R. – Koprivnica (2.000); Uršula Rašić – Rijeka (200); Zora Blašković – Rijeka (500); Vinka Ribičić – Brela (1.000); CC. SS. Benediktinke – Hvar (1.000); Fra Vinko Prlić – Imotski (200 DEM i 26.000 HRD); Nevenka Vrčić – Imotski (1.000); Veronika Šerlija – Imotski (1.000); Ana Meter – Imotski (1.000); Ivan Matković – Imotski (600); Nena Lasić – Imotski (1.000); Boženka Kilić – Zagreb (500 DEM); Mara Puliz – Imotski (5.000); Fra Ante Anić – Gradac n/m (8.000); Matilda Stipić – Gradac n/m (10\$ CAN); Fanika Miličević – Gradac n/m (1.000); Vedran Miošić – Brist (50 DEM); Jelka Borić – Brist (1.000); Rosica Veža – Brist (1.000); Anka Vežić – Brist (1.000); N.N. – Brist (1.000); Petar Matkov (50 DEM); Ivanka Marčić – Split (2.000); Anka Božić – Ludwigsburg (200 DEM); Albert Perković – Bietigheim-Bissingen (50 DEM); Boženka i Matija Ledić – Bietigheim (50 DEM); Nada Mihaljević – Bietigheim (50 DEM); O. fra Josip Lucić – Waiblingen (400 DEM); O. fra Petar Vučemilo – Ludwigsburg (1.500 DEM); O. fra Mirko Marić – München (100 DEM); O. fra Ante Madunić – župa Igrane-Drašlice (200 DEM); O. fra Josip Matić – župa Tučepi (150 DEM); Bona Vrdoljak – Berlin (200 DEM); N.N. – Drašlige (1.000); SS – Drašlige (1.000); Ana Lončar – Imotski (1.000); Jaka Papak – Split (500).

Svim spomenutim darovateljima, kao i onima koji nisu željeli da im se imena objave, Vicepostulatura od srca zahvaljuje.

50 GODINA ŽUPE MAJKE BOŽJE LURDSKE u ZAGREBU

Ulica Kralja Zvonimira 64

PROGRAM DEVETNICE: od 29.XI - 8. XII.1992.

18,00 sati - krunica
18,30 sati - sv. misa

29 - XI. - 1. XII	- Marija i obitelj -	Dr. Stjepan Kožul
2. XII. - 6. XII.	- Marija u Bibliji, Crkvi i hrvatskom narodu -	Fra Igancije Vugdelija
3. XII.	- Sluga Božji O. Antić u službi župe i Svetišta -	Fra Vladimir Tadić
7. XII.	- Komemoracija žrtava župe -	Dr. Fra Pavao Žmire (provincijal)
8. XII.	- BLAGDAN BEZGREŠNOG ZAČEĆA BDM Svete mise: 7, 8, 9, 10 i 11,30 sati U 18,30 sati: SVEČANU SVETU MISU PREDVODI UZORITI KARDINAL FRANJO KUHARIĆ	

RELIGIOZNO KULTURNI PROGRAM - TRIBINA -

30. XI. u 20 sati	- Hrvatska danas i sutra - Dr. Mate Granić
6. XII. u 19,30 sati	- Gospe Lurdska, hvala Ti! - SPOMENSLOV Tekst: Joja Ricov, Glazba: Mario Nardelli
7. XII. u 20 sati	- "Bože moj, zazvah te, i ti si me ozdravio" (Ps 30, 3) - Dr. Tomislav Ivančić
14. XII. u 20 sati	- Kako iscijeliti rane rata? - Dr. Vlado Jukić

KROZ DEVETNICU PJEVAJU: MJEŠOVITI ZBOR, ZBOR MLADIH "ANTE ANTIĆ" I DJEČJI ZBOR

Ozdravila sam

Potpuno ozdravljenje apsolventice Nives Paulinić, nakon tri devetnice molitve njezinskih roditelja i čč. ss. po zagovoru sluge Božjega o. Antića, može se usporrediti stopostotnom sigurnošću s pravim čudom. O tome će komisija Antićeve kauze kao i veoma cijenjeni specijalista dr. E. Marton trebatи pismeno i usmeno s dokazima kazati i da li svoje uvjerenje – sud, A Crkva, koja u tome ima najveći kriterij, radi procesa za proglašenje blaženim i svetim o. Antića može samo priznati da se kod ozdravljenja radi samo o većoj Božjoj milosti po zagovoru Sluge Božjega

Ozdravila sam
po zagovoru

Oca Antuća

Zarem se Nives Paulinić rođena sam u Rairju. Poslije srednje škole upisala sam studij u Zagrebu i sada sam apsolvent.

Prijek pet mjeseci oboljela sam od teške bolesti, od koje sam neko vrijeme bila u nevjerosjatu smrti. Liječnik je bio izvanredni specijalist, moje bolesti bili su tako loši da je moguim roditeljima prijatelju i časnoj sestri Smakulati, mojeg cijenjenoj profesorici bilo rečeno da je dosta kruhčero i da je smrtnost velika.

Tada sam poslijepodne došla u zdravstvenu ustaniku u koju me držala crkva da ne potonem. Dokazala je to pomoć od Božje po zagovoru sluge Božjeg oca Antuća kome su se molili moji najbliži, roditelji, prijatelji i sestre za moje ozdravlje.

Ispal jastuka sam imala sljedeću dobrog oca Antuća.

Tada sam odlazila iz bolnice liječnik mi je rekao utjera: „Vraca je moć bilo malu, tu je postigalo nešto puno jače.“

Sada sam zdrava i zahvaljujem Bogu koji mi je povratio zdravje po zagovoru sluge Božjeg oca Ante Antuća.

Preporučam svima da upoznaju dobro i svetost sluge Božjeg i da mu se mole za pomoć u svojim teškoćama i problemima.

Nives Paulinić

U Zagrebu, 26. 08. 1992.